

Hind 18 krooni

HIIA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**TRIIBU-LIINE
SELTSKONNA-
KROONIKA**

**VÕTA SÜDANT
SÜDAMEGA!**

**AI, RAI!
NUPUTAMIST**

KUULSAD KASSID!

KULDKALASOOVID

6 2000

**KAS
SLÄNG INNIB?**

ISSN 1406-3441

9 1771406 344050

Fuajees võis igauks imetleda Heale Lapsele saabunud kunstiteoseid. Vaata hoolega, ehk on ka sinu teos teiste šedöövrite seas?

Aga juba rattavadki peojuhid – kuulus ja kummaline Reet Linna ja Triibu-Liine – sünnipäevalisi tervitama.

TRIIBU-LIINE SÜNNIPÄEV

Ja-jah, nii see soliidne iga läheneb! Nüüd on siis Triibu-Liine karvasel turjal juba 6 eluaastat! Oma kuendat sünnipäeva tähistas meie sõber ja sugulane 6. mail Sika-saka-Sakala keskuses. Neid, kes kahjuks oma kohalolekuga häällilast rõõmustada ei saanud, tervitame pisukese pildikroonikaga.

Moduse tantsulaps Sirli Kriis on ka vahepeal kõvasti kasvanud!

Tui Hirv oli alles hiljuti Hea Lapse kirjasaatja, kes võitis mitu Barbie-auhinda. Triibu-Liine ei osanud siis aimatagi, et lisaks kuldsele sulele on Tuil ka hõbedane hääl.

Kaari ja Janika Sillamaa saabusid peole koos oma õpilastega. Muusikakingitustest sel sünnipäeval puudust ei tulnud. Muudkui tants ja trall ja õhupall!

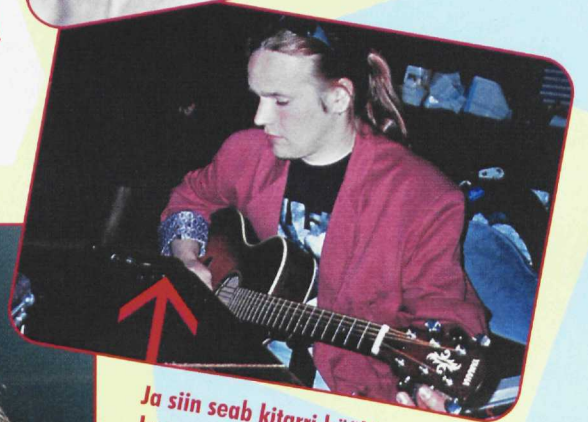

Marek Rei (paremal) saabus sünnipäevale koos sõpradega. Ka tema loominguga on usinad lugejad tuttavad.

Ingrid Kikkast ja Liis Lassi tunnete? Kaastööde järgi kindlasti!

Vaata lk. 15!

Ja siin seab kitarril häälele ei keegi muu kui Jaagup Kreem – paljude Hea Lapse lugejate iidol. Tss! Ei maksa teda segada – seda enam, et Jaagup lubas peatselt Triibu-Liinele pikema intervjuu anda. Harjutage lugemist, Terminaatori fännid!

Suvi

Suvel paistab päikene,
kõik on hea ja väikene.
Suvel veel on aasal lilled –
rukkililled, sinililled.
Nende seas on lilleke –
see lilleke on Pilleke.
Ta tatsab mööda aasasid
ja kassike on kaasaski.
Veel on tal kaasas koerake.
See koerake on tore sell –
ta kaasas käib ju iga kell!

Kristel Reemets (10) Tallinnast

Pärast vihma

Pärast vihma kõik on uus:
vikerkaar on seitsmes värvis.
Tasaseks on jäänud tuul...
Kas vihm maailma ära värvis?

Pärast vihma kõik on uus,
puud-põõsad veel tilguvad.
Ent juhtund ka midagi muud –
kaugel tulused vilguvad.

Nad tulevad lähemale
ja laiali valguvad,
end ajavad kohevile –
neist saab rohi siin maas.

Kuid kes on need tulukesed
ja mida nad tahavad?
Nad on kevade killukesed,
taevast sajavad maha nad.

Maria Kuusik (10) Tartumaalt

Kai Horeb Kohtla-Järvelt

Uni

Õhtul mul ei tule und.
Unetu on terve tund.
Varsti möödub teine veel –
siis ma olen uneteel.
Õudne uni oli mul:
kuskil kõndis mingi hull.
Äkki üles ärkan ma –
mõistan: olin unemaal!

Lembi Kühn Tallinnast

Leib

Minu leib seisab kapis.
Isa leib seisab kotis.
õe leib seisab ka kuskil.
Kui sul on paha,
siis vaja on raha –
ja leib sulle rõõmu toob.
Kui ükskord suureks ma kasvan,
siis leivapoe endale ostan
ja leib mind rikkaks teeb!

Kristiina Seiton Lääne-Virumaalt

ÜRGNE BATMAN?

Siin-seal säilinud ahvinimestes polekski iseenesest midagi väga üllatavat. Seevastu ei leidu kahel järgmisel Indoneesia saarte müstilisel olevusel ajalooost küll mitte mingeid analooge.

Java saare lääneosa põlisasukate seas on levinud usk hiidnahkhiire olemasolusse, keda nimetatakse *ahool*. See olend veedab päeva koskede taha koobastesse peitunult, öösiti aga lendleb džungli-jõgede kohal, õngitsedes jalgadega veest kalu. Tal on ahvisarnane pea, kuid nägu on lame nagu ini-mesel, silmad on suured

ja tumedad, halli karvaga kaetud keha umbes sama suur kui aastasel lapsel ja tiibade siruulatus ligi 3,5 meetrit. See väliselt üpris hirmuäratav olend on aga üpris süütü võrreldes teise lendolevusega, keda tuntakse nime all *orang bati* ("lendnimene") ja kes elutseb läbiuurimata ürgmetsades Serami saarel. 1986. aasta juunis seal viibinud troopikaurija Tyson Hughes pani kirja mitu detailset kirjeldust põliselanike kokkupuudetest *orang batiga*, keda nad ilmselt väga kartsid. Kirjelduste kohaselt on need kehalt inimsarnased ja umbes 1,5 meetri pikkused, kuid

lisaks on neil mustad tiivad, punane nahk, pikk peenike saba ja nad toovad kuuldavale kaeblikke huilgeid. Peamiselt elutsevad nad Serami ammu-kustunud vulkaanide kraatrites, öösiti aga lendavad üle metsa rannikule, röövides seal Uraurist ja teistest küladest väikesi lapsi ning viivad need oma mägikantsidesse, kuhu nad jäljetult kaovad.

Kas üksnes hiigelnahkhiir, kellele hirm on andnud inimlikud piirjooned. Või midagi enamat?

Martin Kivimets

Koolimullid

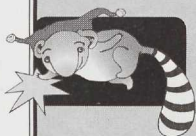
MIDA ÜTLEB NIMETÄHT?

• Eesnime esimese tähe järgi on võimalik iseloomu kindlaks määrata. Mida need siis tähendavad?

- A – laiskust
- B – ustavust
- C – huumorimeelt
- D – hoolikust
- E – rumalust
- F – kurbust
- G – pikka eluiga
- H – õnnetut armastust
- I – täpsust
- J – ebaõnne
- K – korralikkust
- L – õnnelikku elu
- M – uudishimulikkust
- N – õnnetust
- O – tarkust
- P – suurt õnne
- Q – lühikest eluiga
- R – rikkust
- S – kuulsust
- T – tugevust
- U – jutukust
- V – õnnelikku armastust
- Õ – hajameelsust
- Ä – teravmeelsust
- Ö – huvitavat elu
- Ü – truudusetust
- X – argust
- Y – veetlevust.

Mullid pani kirja Merilin Männamäe Kohtla-Järvelt.

TRIIBU-LIINE MÄRKUS:

Nonoh, nonoh...
Jääb üle ainult röömustada, et mu nimi pole näiteks Xerxes-Übelle Failimägi – muidu selguks, et olen arg ja truudusetu kurvastaja... Aga ärge kurvastage, sõbrad, ka siis, kui teile on nimeks pandud Feodor või Jeerika – õnneks ei lähe kõik ennustused alati täide. Ja lõppude lõpuks võime kõik endale nimeks võtta Öölemb või Ypsilonny!

KUIDAS VAIME VÄLJA KUTSUDA?

1. Selleks istu pimedas toa keskele põrandale maha. Istu rätsepistes, käed üleval. Hakka ruttu ja järjest valjemini lausuma: "Vaim, ma kutsun sind, vaim, ma kutsun sind!"
Varsti kuuled närvilist hingamist. (Ära unusta ise hingata!) Kui sa siis julged vaimult midagi küsida, siis tee seda – ainult et vaim vastab sulle kolksude, kriuksude ja mütsude näol.

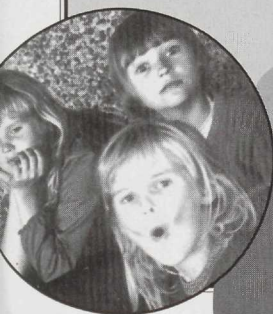
2. Kuidas ise vaimu mängida?

Selleks läheb sul vaja kolme inimest. Üks on see, kes kustutab tule ehk kustutaja. Teine on see, kes teeb vaimu ehk tegija. Ja kolmas on see, kes vaimu näeb ehk nägija.

Nii...

1. Nägija ette on asetatud suur peegel, mida hoiab kinni tegija. Kustutaja on aga lüliti juures valmis.
2. Nägija peab pool minutit põlevat lampi vaatama, siis kustutab kustutaja tule.
3. Nägija vaatab peeglisse, ja kuna ta on eelnevalt lampi vaadanud, siis võtab tal pimedusega harjumine natuke aega.
4. Siis hakkab tegija aeglaselt ja tasakesi peeglit liigutama, mis jätab mulje, et nägija liigub ja ta taha moodustub teine "isik".
5. Kui nägija kiljuma hakkab, siis paneb kustutaja tule ruttu põlema ja kõik on jälle korras!

Liis Lass Tallinnast

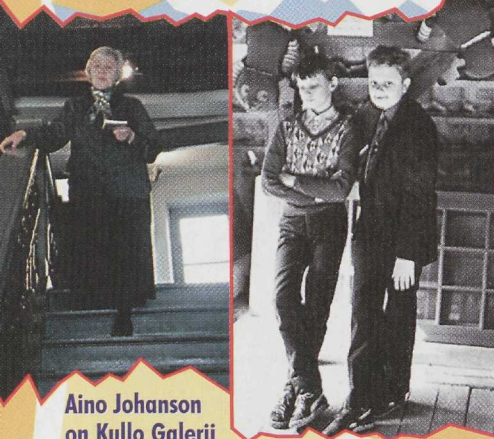
Kullo Laste-Galerii on eriti pop paik Vanalinna päevade aegu

Siit trepist käisid kunagi üles-alla kullassepad ja kukrumeistrid

Parajasti on Pelgulinna kunstikeskkooli kevadnäitus

Aino Johanson on Kullo Galerii hea haldjas

Luletaja Karl-Martin Sinijärvi ja Viimsi koguduse diakon Erkki Juhandi olid poistena head giidid

HEA LAPS tänab Kultuurkapitali ja Kunsti Sihtkapitali

KULDAVÄÄRT MAJA KESET TALLINNA

Kõik Hea Lapse sõbrad ja sugulased, kes on Kullo Lastegaleriis oma auhinnad kätte saanud, teavad, et tegemist on kuldaväärt majaga. Aga teadagi pole selles hoones alati laste loomingu näitusi korraldatud. Küsisime galerii healt haldjalt AINO JOHANSONILT, kui vana hoonega meil on tegemist.

"Maja on pärit 14. sajandist, aga ilmselt oli samas paigas puithoone olemas juba 12. sajandil. Vana aja müürikeistrid pidid oma tööd hästi tundma: kõigepealt pidi meistriks pürgiv mees siinse meistri juures ehituskunsti õppides sellipaberid kätte saama, seejärel rändas ta paaris-kolmeks aastaks Saksamaale, et sealsete meistrite oskusi omandada ja sealtki sellitööd kaasa tuua. Aga ega paberitest üksi aidanud: Tallinna tagasi pöördudes pidi meistrikandidaat tsunftimeistri õuele püstitama ehitatava hoone maketi, mis pidi igati funktsioneerima "nagu päris". Ja nagu näete, ehitati Kuninga 6 asuv maja väga hästi: sõdadestki on ta läbi tulnud ilma praegudeta. Majaseinad on ka vähemasti poole meetri paksused...

Selles majas on elanud üpris erinevaid inimesi. Algul kasutati kaht ülemist korrust laoruumidena ja esimesel korrusel elati, alles 17. sajandil ehitati ka ülemised korrused eluruumideks. Selles majas on elanud nii kukrumeistrid kui kullassepad – see tänavanurk oli kullasseppade tsunfti jagu. Kuid ka Tallinna esimene arstilukutsega mees oleval siin elanud.

15. sajandil kuulus maja koguni eesti soost mehele. Sellise hoone ostmine oli jõukohane vähestele, kuid ajaloooperiteest on teada, et eestlasest voorimees Johannes van Klegen sai majaomanikuks 1410. aasta maikuu Tallinnas möllanud tulekahju järel. Linnamüüri parandamiseks vajati tollal rohkesti kivimaterjali, mida siis Lasnamäelt kesklinna tuli vedada – ikka üks kantmeeter korraga. Näh-

Carina Juhhova "Lapse rõõm" sobib vana peremärgiga kenasti kokku

Kohalik keskaegne kummitus Johann-Sander Vanalinna päevade puhul ilmub ka päeval...

tavasti oli Keilast pärit Johannes (Klegen oli Keila tollane nimi) virk töömees!

Viimased selle maja pärisomanikud kolisid Teise maailmasõja eel Saksamaale. Sestpeale kuulub maja Tallinna linnale – siin on, muide, elanud ka kirjanikud Aino ja Leida Tigane ning Viivi Luik.

Restaureerimise käigus (1978-1983) võeti siin kõik lahti, nummerdati ära ja pandi hiljem jälle projekti järgi kokku. Projekti autor oli eestlane Illar Kannelmäe, kuid restaureerimistöö tegid ära poolakad. See oli poola meistrite üks lemmikobjekte Tallinnas. Palju huvitavat uuris välja kunstiajaloolane Boris Dubovik. Muide, siis saadi teada, et maasüga-vuses maja all voolab väike oja, mistõttu hoone oli vaiade peale ehitatud.

1983. aastal, kui restauraatorid oma töö lõpetasid, kavatses teenindusministeerium avada majas fotoateljee. Kuid õnneks olid tollased linnasid kangesti laste- ja kunstisõbralikud ja hoone otsustati nimetada hoopiski Laste Loomingu Majaks. Esimesel tööaastal tulid meile appi poisid, kes aitasid näitusi üles panna ja kellest said vahvad noored giidid. Peeter Eller, Karl-Martin Sinijärvi, Erkki Juhandi ja paljud teised (parimatel aegadel oli poisteklubis 50 liiget) tulid mitmes keeles ekskursioonide juhtimisega toime.

Nüüdseks on majas olnud tervelt 351 näitust. Tallinna lastekunstikool ja Pelgulinna kunstikeskkool korraldavad siin oma aastanäitusi – meil on ju pea-aegu 400 ruutmeetrit väljapanekupinda! Siin on oma töid näidanud ka kunstiõpetajad – nii isiknäitustel kui koos õpilastega. Kõige eksootilisem väljapanek on seni olnud ekvadorlaste oma."

Niisiis, armsad sõbrad ja sugulased: Kullo Lastegaleriisse tasub sisse astuda ka siis, kui seal parajasti auhind ei oota. Võib-olla saate lisaks kunstielamusele ka ideid, mida tasuks oma käega teoks teha!

Galeriis käis Leelo Tungal

Tere, loom!

Mul on kodukass Kiki.
Siin on tema andmed.
Triin Tiisler Osulast

NIMI: Kiki
HÜÜDNIMED: Kiks, Kitu, Kiki
VANUS: 7 aastane
VÄRVUS: oranž
LEMMIKSÖÖK: konserv, jäätis, supp, kartulid
LEMMIKJOOK: piim
EI MEELDI: sabast tirimine
PARIM MINUS: olen armas
HARRASTUSED: saunas lebamine, diivanil magamine
SOOV FÄNNIDELE: Olge armsad nagu mina! Näu!

NIMI: Helerin Haab
SÜNNIAEG: 20. veebruar 1989
KOOLID: Vaimastvere põhikool, tantsustuudio
LEMMIKBÄND: Spice Girls
LEMMIKFILM: "Viies element", "Mutant"
LEMMIKNÄITLEJA: Kelly Preston
LEMMIKLOOM: kass Skillu, koer Bonsu
KOGUN: kleepse
TAHAN SAADA: sekretäriks või kunstnikuks
SOOVIN: leida kirjasõpra! Mu aadress on Kärde, Vaimastvere sjsk, Jõgeva mk. 48401.

Saadan teile oma lemmiklooma andmed

Erika Laidla Tartust

NIMI: Täpsik
HÜÜDNIMI: Täpi
TÕUG: emane krants
SÜNNIAEG: 01. 12. 1993
VÄRVUS: musta-valgekirju
LEMMIKSÖÖK: pasteet, maks
LEMMIKJOOK: vesi
PIKKUS: 56 cm
KÕRGUS: 33 cm
MEELDIB: kõhu alt sügamine, voodi all olla
EI MEELDI: vanniskäimine, võõrad poisid
SÕBRAD: Muki, Tipa
SOOV TEISTELE KOERTELE: Olge ikka rõõmsad!

NIMI: Pille-Rite Rei
VANUS: 8 aastat
HUVIALAD: joonistamine, laulmine, klaver, plokkflööt
LEMMIKAINE: muusika
KOOL: Kärla põhikool
RINGID: kunstiring
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
LEMMIKBÄND: Spice Girls
LEMMIKRAAMAT: "Naksitrallid"
IIDOL: Emma
KODULOOMAD: kass, kalad
ADRESS: Metsa 5. Sõmera v., Kärla, Saaremaa 93501

NIMI: Jaana Karo
SÜNNIAEG: 17. 05. 1986

ÕED-VENNAD: vend Erik

HUVIALAD: tantsimine, laulmine, joonistamine
LEMMIKRAAMAT: "Berti päevik" (kõik osad), "Koopakaru hõim"
LEMMIKAJAKIRI: Stiina, Hea Laps
LEMMIKBÄND: Vengaboys jpt
LEMMIKVÄRV: helesinine
LEMMIKLOOM: prantsuse bulldog Fairy

Ja siin on mu lemmiklooma andmed!

NIMI: Fairy
HÜÜDNIMED: Fanny, Agny
TÕUG: prantsuse bulldog
SUGU: emane
VÄRVUS: must pronksiga
VANEMAD: ema Fairy-Zanny, isa Demon de Mald
KAAL: 15 kg
SÜNNIAEG: 08.10.1993
HARRASTUSED: suvel – õues jooksmine, ujumine, talvel – magamine
HARJUMUS: voodis teki all magamine
LEMMIKSÖÖK-JOOK: koerakonservid (ainult eesti omad), vesi
PARIM MINUS: olen hästi nunnu
HALVIM MINUS: norskan öösel
SOOV FÄNNIDELE: Olge lahedad! Kõik, kellele hakkasin meeldima, võivad mulle kirjutada: Fairy, Sinivoore 7 – 1, Kohtla-Järve 30327. Vastused on garanteeritud!

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

Tere!

Saadan teile oma hamstri andmed.

NIMI: Nöpsu

TÕUG: kääbushamster

SUGU: emane

VÄRVUS: hall, seljal must triip

PIKKUS: 8 cm

SABA PIKKUS: 5 mm

LEMMIKTOIT: päevalille-

seemned, hapukoer

LEMMIKJOOK: piim

HARRASTUSED: hammustamine, rattas jooksmine

PARIM MINUS: olen hästi nunnu

HALVIM MINUS: närin kõike, mis ette juhtub

SOOV FÄNNIDELE: olge ikka lõbusad ja närgige kõike!

Kadri Pöder Kehrast

Hei!

Kirjutan siia oma kassi andmed!

Liisa Merila Tartust

NIMI: Mustikas

HÜÜDNIMI: Musti, Mustu

SÜNNIAEG: 9. 09. 1989

VÄRVUS: must

SUGU: emane

LEMMIKJOOK: piim

LEMMIKSÖÖK: kala, kassikonserv

PARIM MINUS: lõon nurru, püüan hiiri, olen südamlik

HALVIM MINUS: teritan küüsi vaiba peal

SOOV FÄNNIDELE: Lööge ikka nurru ja olge mõnusad!

Hei hopsti, Triibu-Liine!

Mina kirjutan endast ja oma koerast.

NIMI: Liisi Pilv

HÜÜDNIMED: Pilveke, Liispet

SÜNNIAEG: 13. oktoober 1989

ÕED-VENNAD: õde Reelika, vend Raido

KOOL: Haapsalu gümnaasium

KODULOOM: koer Zartan

LEMMIKBÄND: Backstreet Boys

LEMMIKLAULJA: Britney Spears

LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps

LEMMIKTUND: kunstiõpetus, muusika, kehaline

LEMMIKRAAMAT: "Viplala lood"

KIRJA-ADRESS: Läänemaa Postkontor, pk 96, Haapsalu 90501

Minu koera andmed:

NIMI: Zartan

HÜÜDNIMED: Zartik, Zarri

VANUS: 3 a.

HARRASTUSED: magamine ja mängimine

LEMMIKSÖÖK: värsked kondid

LEMMIKJOOK: vesi

Minu hamster

NIMI: Hampsa

TÕUG: angoora hamster

VÄRVUS: valge

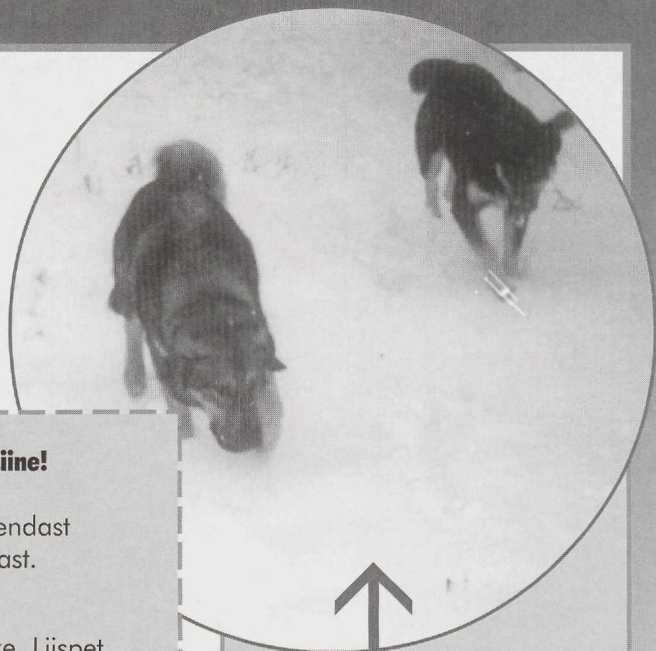
SUGU: isane

PEREKONNASEIS: vallaline

SÖÖN: hamstritoitu, õuna, kapsast

JOON: vett

PARIM MINUS: olen armas

Tere!

Siin on minu koerte andmed!

NIMI: JUMBU

HÜÜDNIMI: Jubin

VANUS: juunis saan 2

SUGU: isane

VÄRVUS: pruun, helekollane

TÕUG: kaukaasia lambakoer

LEMMIKTOIT: koeratoit, liha

LEMMIKJOOK: vesi, piim

SOOV FÄNNIDELE: Olge mõnusad nagu mina!

NIMI: Tupsu

HÜÜDNIMI: Teletups

VANUS: 8 kuud

SUGU: isane

VÄRVUS: must, valge

TÕUG: segavereline

LEMMIKTOIT: koeratoit

LEMMIKJOOK: piim

Kirja pani Viigi Kipper Kõost

ning hea iseloomuga

HALVIM MINUS: hammustan

NALJAKAS: söön ajalehti

SOOV FÄNNIDELE: kassi

lähenedes hoidke

puuriuks kinni!

Ankeedi kirjutas

Kaspar Pärn Nabalast.

Salmik, salmik, vaata ette!

**Tere, Triibu-Liine! Olen
Kadri Tagel Põlva
maakonnast ja saadan Sulle
mõne salmi.**

Keiser Hiinas kana praadis
ja siis selle kõhtu laadis.
Kana igavust seal tundis,
mööda kõhtu ringi kõndis.

Oh sa tuhat seitsesada,
jalg löks vastu supipada.
Ta jooksis tagakambrisse
ja kukkus seal veeämbrisse.

Illus on olevik,
tume on tulevik,
kena on minevik –
elu üldse on imelik!

Vannu truudust varesele,
aga mitte poisile.
Varesel on vaga süda,
petjal poisil pole seda.

Sinu ilusad sinised silmad,
pikk nina ja peenike kael,
sinu jalad kui jalgratta vändad –
ei iial nad meelest mul läe!

**Tere, Triibu-Liine!
Kirjutan Sulle
mõne salmi!
Elen Luik Vatlast**

Ruttavad päevad,
lendavad aastad ja läheb aeg.
Tulevad rõõmud,
kaovad mured,
jääb mälestus!

Au on ilmas ülim vara,
hoia seda hoolega.
Kadunud au ei iial tasu
ükski vägi ilma peal.

Unustada jõuab äkki,
miks sellega kiirustada.
Pealegi – sõpra on nii raske leida!

Kui jõuab kätte kevade
ja õitsema lööb lilleke,
siis otsib putuk putukat
ja tüdruk poissi jutukat.

**Järgmised värsid saabusid
Katrini Kaasikult Haapsalust.**

Mälestus on kuldne lüli
elu raudseis ahelais.

Maailmas on palju kauneid unistusi
ja ideaale,
kuid ilusaim neist on hea ja
õiglane sõprus.

Meenuta, kui suudad,
unusta, kui aeg nõuab!

Kooliaegne armastus
pole muud kui kurvastus.

Süda on lukus, võti on ees,
maailmas üksainus, kes lahti ta teeb.

Ela, armasta, nuta ja naerata,
vahel kooliõde ka meenuta!

Sool ei iial idane,
poiss ei iial kõdune.

Lillekene närtsib, noorus mööda läeb.
Armastus, mis õige, igavesti jääb.

Naist ei ole minul vaja,
lahedamaks jääb mu maja.
Eit teeb ikka meelehärmi,

palgapäeval tõstab lärmi:
"Tuled koju, pea soe!"
Kohe tuhvli alla poed.
Naine kodus, kannatad,
vahel vastu kaela saad.

Läbi mässava vee
viib tee elule.

Vahvust! Jõudu! Edasi!
Ära vaata tagasi!

Kõik saab ilmas mullaks,
ainult mälestus jääb kullaks.

Ma soovin sulle õnne,
kuid mitte õnne, mis ülejäänud
maailmale ukse sulle.
Ja mitte õnne, mis mugavust
eelistades unelmat eitab.
Ma soovin Sulle teha seda,
mida oskad, nii hästi kui suudad,
proovides anda, hoolida ja armastada..

Ole ikka mõnus,
ära ainult põru.
Ära söö, mis mõru,
sest see on tammetõru.

Kasuta noorust õieti,
sest ta ei tule iial tagasi.

Unusta, mis oli,
ära mõtle, mis tuleb,
ela sellele, mis on!

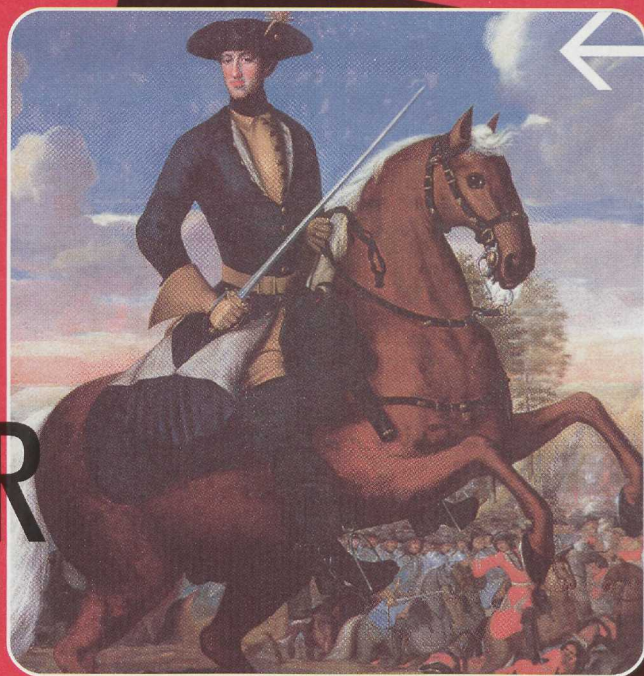
Kus kaks on koos,
seal õitseb õnneroos.

Ära ühtki asja ilmas
nõnda palju armasta,
et sa kadumise korral
jääksid ilma trööstita.

Pilk sinistest silmadest ei unune,
suudlemata sõprus ei purune.

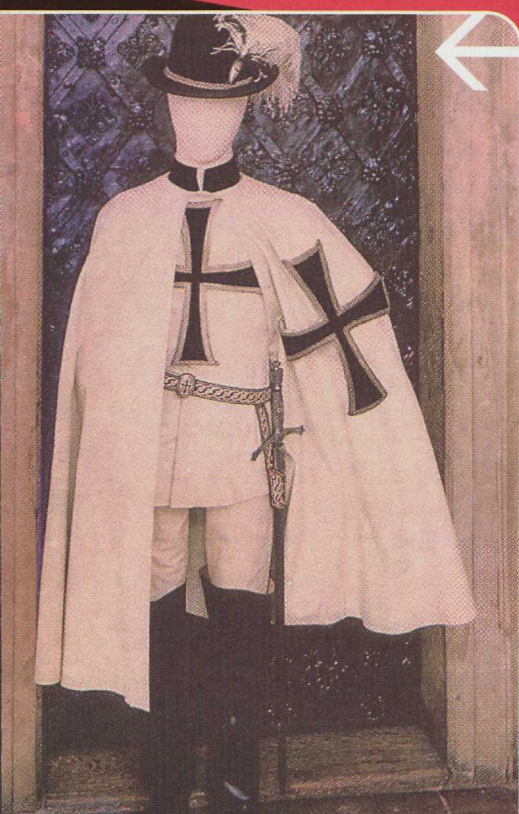

MILLAL EESTI SÕDUR MUNDRI SAI?

Vanadel hallidel aegadel, kui muistsed viikingid naabrite randu rüüstasid ja vanad eestlased ristirüütlike eest oma maad kaitseks, ei olnud sõjameestel kusagil maailmas veel ühtset vormirõivast ehk – vanemas keelepruugis öeldes – mundrit. Iga mees pani selga vammuse ja jalga saapad, millest rahakukkur üle käis. Ka orduajast kõneldes ei saa veel rääkida sõjameeste vormidest. Ainult linnavahid olid riietatud enam-vähem ühtlaselt linnavapi värvides kuu- bedesse ja orduvennad kandsid raudrüül valget, orduristiga mantlit.

Esimesed sõjamehed, kes said ühtlase riietuse, olid kuninga- losside valvemeeskonnad, keda nimetati ka valitseja ihukaitseks. Tänapäeval võib näha kõige vanemaid selliseid mundreid Inglise kuningate ajaloolises lossis, Londoni Toweris, mille valvureid kutsutakse nimega beafeater. Nendeks saavad nüüd sõjaväest pensionile saadetud sõduritest parimad, kes kannavad oma hüüdnime suure auga. Beafeater tähendab aga tõlkes "veisepraesööja". Keskajal oli see kadedate kodanike poolt leiutatud halvustav väljend kuningalossi hästi toidetud valvurite pilkamiseks.

Saksa
ordurüütel.

Beafeaterite pealik,
käes ametitunnus – kepp,
mille nupuks Toweri
kindluse hõbedast
makett.

Eesti sõdurid said esimest korda mundri selga Rootsi ajal. Eesti läks Rootsi kuninga valitsuskepi alla aastal 1561. Täpselt pool sajandit hiljem tõusis Rootsi troonile kuningas Gustav II Adolf, kelle juhtimisel sai Rootsist üks Euroopa võimsamaid riike. Nagu mujal Euroopa kõrgelt arenenud riikides, nii sündis ka Rootsist 17. sajandil käsitöö kõrvale tööstus. Nüüd sai sarnaseid tooteid valmistada suurtes kogustes ja see võimaldas ka sõjaväed ühtlaselt riidesse panna. Rootsis tegi sellega algust Gustav II Adolf, kelle armees võitles ka arvukalt eestlasi.

Karl XII – Rootsi sõdur-kuningas, kes rõhutas oma lähedust talle alluvate sõjameestega ka seeläbi, et kandis ise lihtsõduri mundrit.

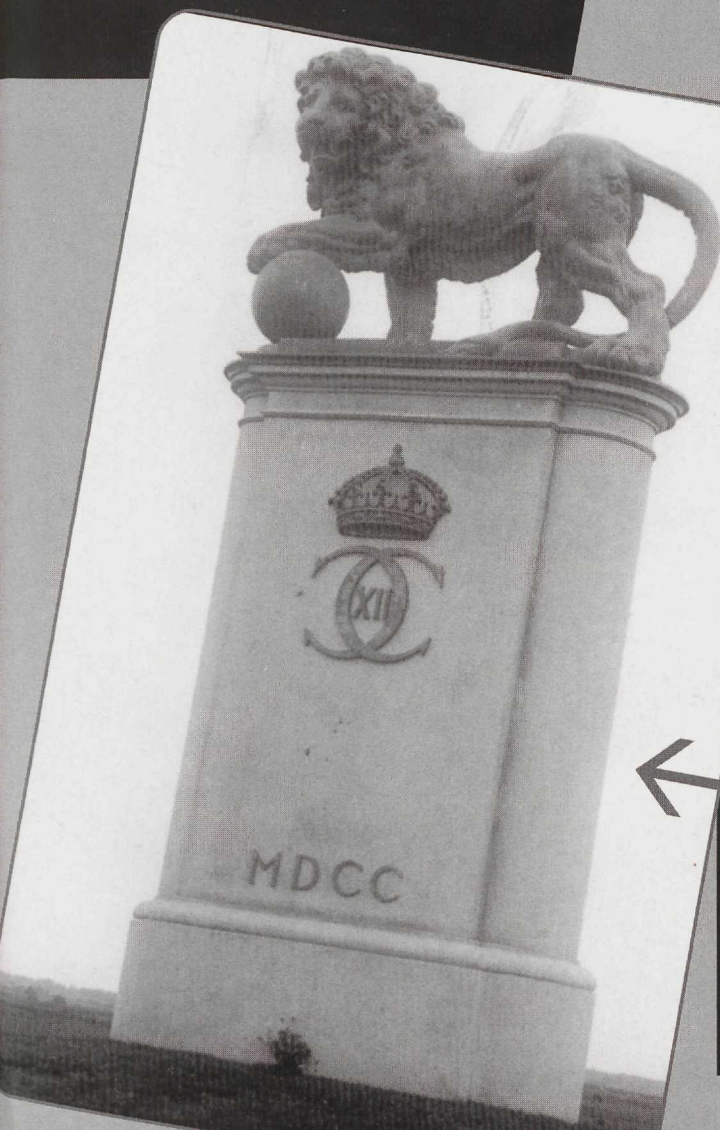
Vormirõivastuse algaegadel kandis ühesugust rõivastust tavaliselt väeosa, mida nimetatakse rügemendiks. Rügemendis on kaks-kolm tuhat meest, kelle vormi värvid tuletati kas rügemendiülema vapi värvidest või siis selle maakonna vapi järgi, millest rügemendi sõdurid pärinesid. Järgmise sammu vormiühtluse suunas tegi Rootsi kuningas Karl XI, kes aastal 1687 riietas kogu Rootsi sõjaväe tumesinistesse kuubedesse, mida kaunistasid kollased käänised. Teatavasti on Rootsi vapiks sinine kilp kolme kuldse krooniga ja Rootsi lipuks sinine kangas kuldkollase ristiga. Sinikollaseks jäid Rootsi sõjaväe vormid kuni kaitseväevi kasutusele võtmiseni sadakond aastat tagasi. Sinikollases mundris võitles ka kümme tuhat eesti sõjameest "Rootsi Raudpea" – kuningas Karl XII – lippude all Põhjasõjas, mille algusest möödub tänava täpselt 300 aastat.

Gustav II Adolf – Rootsi kuningas, kes pani eesti sõduri mundrisse ja asutas 1632 Tartu ülikooli.

30. novembril 1700 purustas Rootsi kuninga Karl XII armee (mille koosseisus oli ka tuhatkond eestlast) Narva all Vene tsaari Peeter I väe, mis oli rootslaste omast kaheksa korda arvukam. 1936. a. avati selle võidu auks monument – Narva Lõvi, mis hävis Teise maailmasõja ajal.

Hannes Walter

Sally Studio kompositsiooniklassi tüdrukud tegelesid kevadsemestri kunstitundides ainult joontega. Nad tegid joontega igasuguseid trikke, ajades neid kitsaks ja laiaks, laineliseks, loogeliseks või siksakiliseks – ühesõnaga kujundasid joone iseloomu. Usu või ära usu, aga igav neil kogu selle joonetamise-triibutamise juures ei hakanud – joon on kord juba selline huvitav tegelane, millega on võimalik väljendada praktiliselt KÕIKE ja mis hulgakaupa koos ehk triibulisena alati rõõmsa tuju tekitab (mõtle Triibu-Liine sabale!).

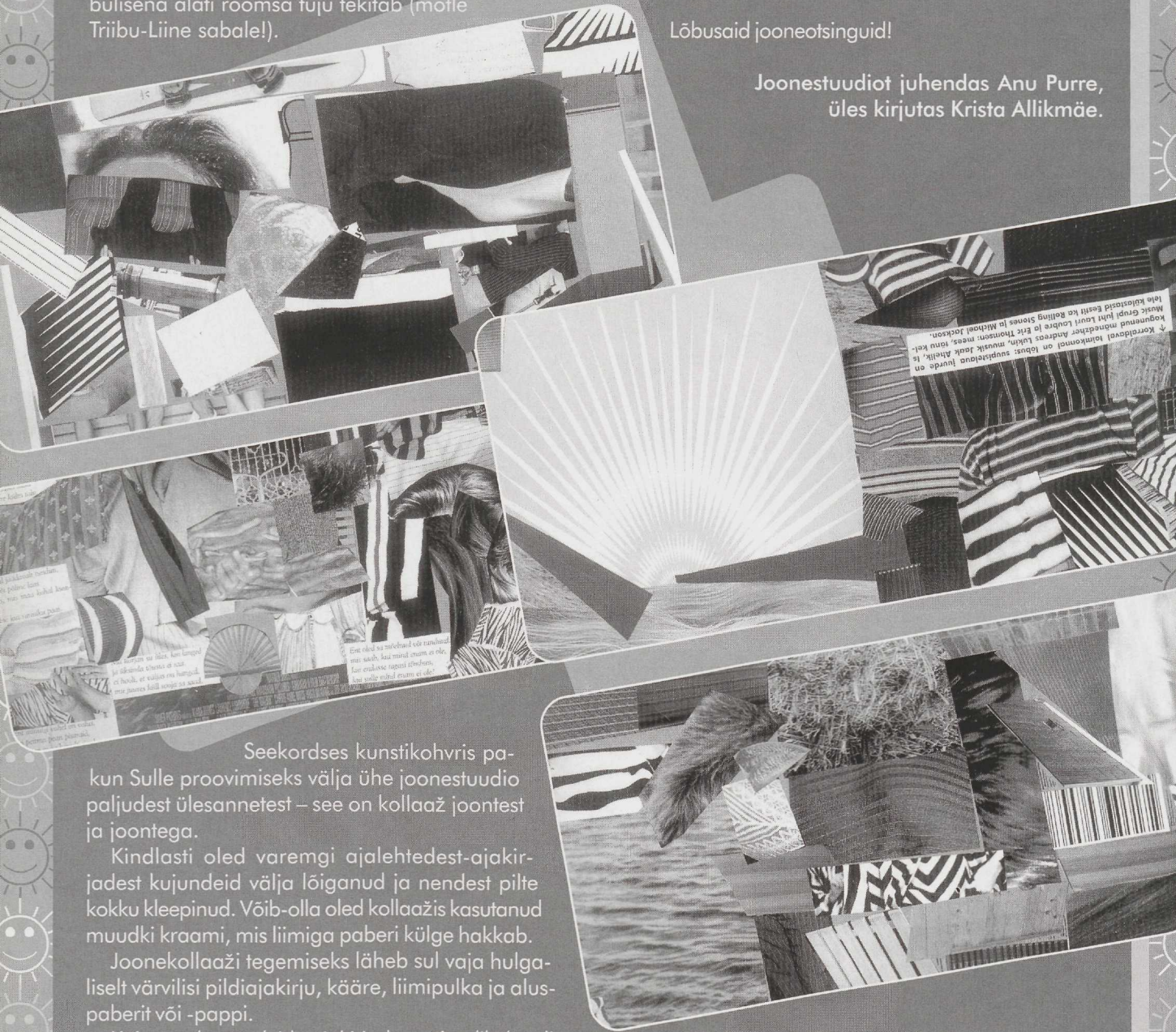
JOONEMÄNGUD

lillevarred, puutüved... Oksavõradki pole muud kui joonterägastik. Ka juuksed, kulmud ja sõrmed on jooned, samuti kirja- ja luuleread. Püüa märgata joonte erinevat iseloomu: neid on lainelisi, kaarjaid, karvaseid, maalilisi ja katkendlikke.

Kui oled sellega hakkama saanud, paiguta välja lõiked lahtiselt paberile ja pane triibukompositsioon kokku. Kui oled paigutusega rahul, alles siis kleebi väljalõiked aluspaberile. Kollaaži võid täiendada ka ise joonistatud triipudega.

Lõbusaid jooneotsinguid!

Joonestudiot juhendas Anu Purre, üles kirjutas Krista Allikmäe.

Seekordses kunstikohvis pakun sulle proovimiseks välja ühe joonestudio paljudest ülesannetest – see on kollaaž joontest ja joontega.

Kindlasti oled varemgi ajalehtedest-ajakirjadest kujundeid välja lõiganud ja nendest pilte kokku kleepinud. Võib-olla oled kollaažis kasutanud muudki kraami, mis liimiga paberi külge hakkab.

Joonekollaaži tegemiseks läheb sul vaja hulgaliselt värvilisi pildiajakirju, kääre, liimipulka ja aluspaberit või -pappi.

Kõigepealt püüa leida ajakirjadest võimalikult palju erinevaid joonelisi pindu ja lõika need välja. Esmapilgul võib tunduda, et loodus on triipudega koonerdanud, kuid tegelikult leidub neid praktiliselt igal sammul: rohi,

Studio: Kinga 3, Tallinn
Post: 3233 Tallinn 10505
Telefon: 250 27897

TUULI SAAB PALJU SÕPRU

Tuuli sai 27. mail 9-aastaseks. Ta õpib Tartus Kivilinna kooli II klassis.

Kuidas sa hunduks said?

Me pidime veebruarikuus koolis Hea Lapse läbi lugema ja mõnedele küsimustele vastama. Siis ma nägin seda reklaami, et saab laagrisse minna. See hakkas mulle meeldima, näitasin emale, ema lubas ja siis läksin Kriimsilma laagrisse, öde ei tahtnud tulla. Nüüd käingi Tartus teiste hundudega koos.

Mida sa veel teed?

Ma käin aeroobikas. Siis veel loodussõprade majas, laulukooris, ma teen igasuguseid asju. Hinded on head, eelmisel veerandil olid kõik viied.

Kuidas laagris oli?

Esimeses laagris olin ma üksi. Meil oli oma salk, aga ma ei tundnud kedagi. Narvas jüripäeva üritusel oli mul juba sõbranna ka. Mulle meeldis seal matk, see oli 20 km, natuke pikk, kaks korda väsisin ära, aga käisin lõpuni.

Miks sa hundu oled?

Mulle meeldib laagrites olla, saab palju sõpru ja vahva on. Lubadust ma ei ole jõudnud veel anda. Ma tean, mis seadused hundul on. Ja hundu vormi tahaksin ka saada. Ootan, et saaksin hunduks, et ma teeksin need katsed ikka läbi.

Mida ema-isa arvavad?

Neile meeldib, et ma seal käin. Neile meeldiks, kui öde ka tahaks käia.

Kuhu järgmisena lähed?

Maikus pidi olema üks meie oma matk.

TÜDRUKUTEPÄEV ELVAS

Mõnikord tahab meist igaüks tunda, et talle pööratakse tähelepanu, et temast hoolitakse. Nii juhtuski, et 29. - 30. aprillil oli Elvas tüdrukutepäev gaididele. Poistelgi oli seal põnev. Osalemisest tunti mõnu lauakatmise konkursil, teatevõistlustel, viktoriinis ja öisel matkamängul Elva linnas. Öhtul oli 20 - 30. aastate stiilipidu – vanad tantsud, huvitav riietus, teistsugune muusika... Kas olete mõelnud, kuidas teie vanaemad ja vanaisad kunagi riides käisid, kui peole läksid? Küsige nende käest!

KUTSE SAJANDIVÄRAVASSE

19. - 23. juulil toimub Kaberneemes skautide suvelaager Sajandivärav, millest võtab osa umbes 300 skauti Eestist ja välismaalt. Laagri tegevustes püütakse kajastada XX sajandi suursündmusi, kuulsaid inimesi, leiutisi ja muusikat. Toimuvad lõkkeõhtud, matk, karneval ja palju muud põnevat. Osavõtumaks on 300 krooni. Kui sina ka soovid osa võtta või laagri kohta midagi rohkem teada saada, siis võta ühendust:

Birgit Villa
Tel./faks: (26) 78 16 01
e-mail: birx@tpu.ee

SALANURK

SALAKIRI

ÕLUBASS TVUE

Saada vastus toimetusse märgusõnaga "OLE VALMIS!"

Eelmise salakirja vastus: skautlus on suur mäng.

OLE VALMIS!

(Algus mainumbris)

KOGUMISED, KOGEMUSED...

Esimesed postmargid polnud popid mitte ainult nende seas, kes armastasid kirju saata ja saada, vaid ka nende hulgas, kellele meeldis millegi enneolematuga hiilata. 1841. aastal ilmus ajalehes "Times" kuulutus, mille autor palus kõigil headel inimestel endale postmarke läkitada – nimelt soovis noormees oma magamistoa seinad katta postmarkidega, kuid 16 000 sõprade abiga kogutud margist jäi selleks väheks... Sestpeale hakati postmarkidega kaunistama nii lambivarje, tuhatoose kui dekoratiivaldrikuid. Üks esimesi kollektsioonimarkide müüjaid, keegi T. Smith Birminghamist, kleepis 1851. aastal oma äri seinad üleni marke täis, ning selleks olivat tal kulunud tervelt 800 000 postmarki...

MISSUGUNE ON KÕIGE HARULDASEM POSTMARK MAAILMAS?

Kõige haruldasemaks margiks peetakse 1852. aastal Georgetownis trükitud "Briti Guajaanat". Parajasti olid nimelt sellel Inglismaa asumaal kõik postmargid otsa lõppenud ja postiülem otsustas kohalikus trükikojas lasta trükkida ajutisi postimärke – laevaliiklus oli tolal pikaldane ja uue margipartii saabumine emamaalt võttis aega. Seda liiki ajutiseks kasutamiseks mõeldud marke kutsutakse ka provisoorseteks.

Briti Guajaana provisoorsed margid olid samuti 1- ja 4-sensidised, kuid ruudukujulised. Markidele trükiti kolmemastilise kuunari pilt ja kiri "Anname sellal kui võtame" – see pidi tähendama, et Inglismaa annab oma kolooniatele niisama palju head, kui ta sealt hüva kraami välja veab. Ühesensidised margid trükiti punasele paberile, neljasensidiseid lisaks punasele ka helesinisisele. Kogu margiseeria koosnes niisiis vaid kolme liiki postmarkidest.

Postiülema kurvastuseks oli kohaliku trükiasjanduse tase väga vilets, ning selleks, et markide võltsimist vältida, andis ta

postiametnikele käsu iga mark oma nimetähtedega varustada. Tänapäeval on neid postmarke alles jäänud väga vähe, ja vaid väga rikkad kollektsionäärid saavad nendega hoobelda.

Kõige haruldasemaks peetakse aga ühesensidist Briti Guajaana marki, millel on nelja nurga asemel hoopis kaheksa. Selle margi leidis 1872. aastal Vernon Vaughan oma perekonnaalbumi lehitsedes. Postiametnik polnud margi väljalõikamisel olnud kuigi hoolikas, ning oma viga oli ta üritanud varjata nurkade eemaldamisega. Mark kandis 1856. aasta postitemplit ja postiametnik E. D. White'i nimetähti. Mark oli küll üpris igava ja määrdund väljanägemisega, kuid igaks juhuks võttis Vaughan selle ümbrikult ja pani oma margikogusse. Kui noormees mõne aja pärast rahahädasse sattus, müüs ta postmargi tuttavale kollektsionäärile tervelt 8 shillingi eest.

Järgmine omanik – Liverpoolist pärit margikaupmees pakkus postmargi eest juba 120 naelsterlingit. Ferrari, üks maailma kuulsamaist ja rikkamaist filatelistidest, maksis Briti Guajaana eest juba 150 naela... Selgus, et selliseid ühesensidiseid marke on maailmas üksainus!

Ka teise Inglismaa koloonia – Mauritiuse saare margid kuulusid filatelistide unistuste hulka. Nimelt otsustas Mauritiuse kuberner 1846. aastal kasutusele võtta oma postmargid, mille graveerimine usaldati kohaliku juveliiri Bernardi kätte. Bernard sai küll aastapikkuse töö järel hakkama kuninganna portree graveerimisega, kuid eksis kirjade tegemisel: kombekohase "post paid" (postimaks tasutud) asemel lõikas ta vaskplaati hoopis "post office" (postkontor). 1847. aastal saabusid esimesed tuhat marki müüki, ja kohe saatis kuberneriprova oma ballikutsedki laiali, "moekad" margid ümbrikel. Meie ajani jõudnud Mauritiuse margid olid enamalt jaolt pärit just kuberneriprova saadetud kutsetelt. Helesinisiseid Mauritiusi on säilinud 14, punaseid (tegelikult värvuse poolest oranž) leidub 12. Mõlemad margid on loomulikult olemas ka inglise kuningakoja margikogus, ning hinna poolest on nad taskukohased üksnes miljonäridest kollektsionääridele. Näiteks on teada, et kahe "punase Mauritiusega" ümbriku müüs mõne aja eest üks New Orleans'i filateeliafirma maha 380 000 dollari eest. Kui sihukese hinnaga mark lebab laual, ega siis julge kõhatadagi!

Suured hinnad meelitavad aeg-ajalt atsakaid inimesi võltsimisele, kuid kõik valemargitegijad paljastatakse õige pea.

Alma Stern

See ei ole lillepeenar, mille ees Reet Linna ja Leelo Tungal seisavad, vaid m-mm! kui magus sünnipäevatorj, millega ürituse peaspõrs Reval Hotelligrupp peolisi Bonnies & Clyde'is üllatas. Kes hoolega vaatab, see näeb, et Hea Lapse toimetajal on veel Balbiino jäätiski peos. Magus annab energiat, eks ju?

Marju Länik on Triibu-Liine vana sõber. Kahju ainult, et Mona peole ei saanud tulla! Mõelda, nii suur pidu – ja ei ainsatki buldogi!

Kõik ilu ei passi patta panna – muist jäägu peomälestusena põsele! Kõigile sõpradele ja sugulastele palju õnne Triibu-Liine sünnipäevaks! Ja saagu meid palju!

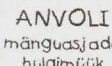
Anne Kosmeetika OÜ

LEGO esindaja Eestis: AS Rekato

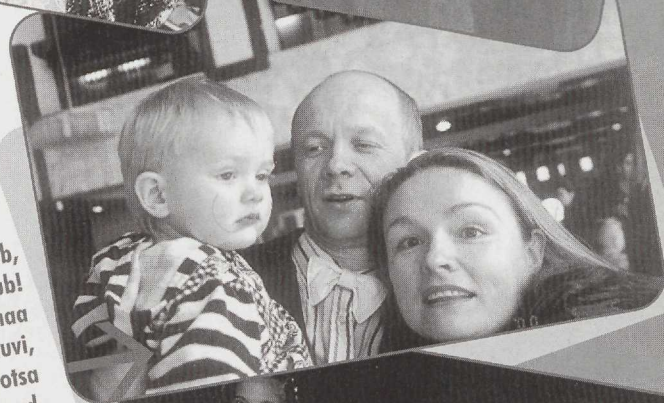
Sakala Keskus

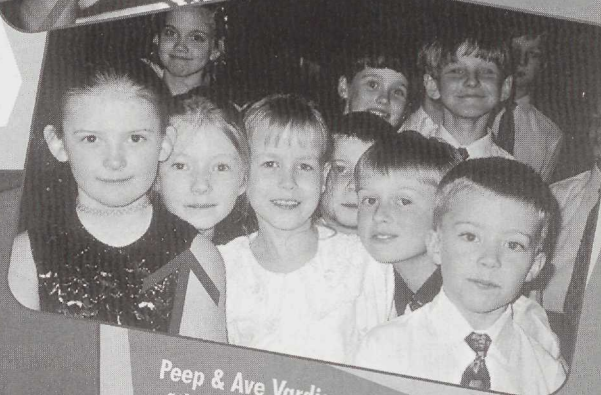
mänguasjade hulgi müük

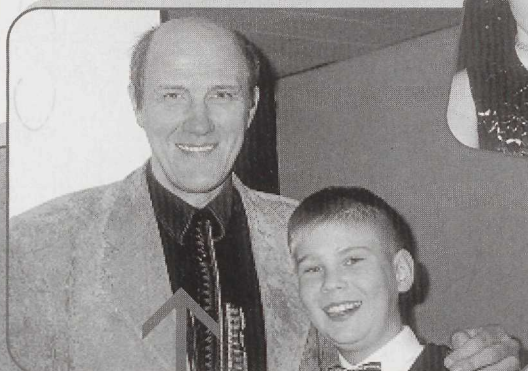
RIMONNE

Kelle jalg tatsub, selle suu matsub! Heino Seljamaa pere tunneb huvi, ega tort veel otsa ole saanud.

Peep & Ave Vardja noored peotantsijad võiksid naerunäoliselt tantsida kas või hommikuni!

Käbi ei kuku klaverist kaugele! Olav ja Tanel Ehala ei tikkunud rüselema ja mängisid pilli kordamööda – pidu, siis pidu!

Eda-Ines Etti kaaskonnaga sõitis kontserdi lõppedes Stockholmi Eurovisiooni lauluvõistlusele, ja talle hüüdsid peolised: "Või-da! Või-da!" Saalis oleks pidanud veel kolm hüüdjat lisaks olema, siis olnuks Eda-Ines kindlasti esikoha võitnud!

KILO- TÖSTVAD MASINAD		K	MEETER KART- LIKUD	M	LAU- PÄEV
			A		L
			R		SUU- HÄALIK
			A		→ KLOUN, TOLA
			D		→ SUUR- MERE- LOOM
					RIIK AASIAS
KASSI VUNTSID			→ KAE! SILMITSE	OHUKE RIIE	
LAMMAS	A		REEDE	UMBES	→ U
	→ AASTA 2xTÄHT MERE- MEES URMAS		R	→ JÄIN MAGAMA	
	U		→ LÖÖK- PILL	SEE INGL. K.	
	→ TRÜKK LOID, OIMETU SÖÖ, NOSI		MARI & HARRI	NÕU	
UUS MEREMAA			M	R	
... GRECO (KUNST- NIK)			H	A	
	→ KORDA- MINEK NORD RIHO & NELE		UNITED STATES	U	→ SÖÖDAV MERI- KARP
	→ VENNAD... (MUINAS- JUTU- MEISTRID)		MINA	S	1. NOOT
→ LIITER	R		M	S	
KALEVI- POJA EMA	L	I	N	D	A
			EI INGL. K.		

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Ole terve!

Südamesõber SÜDA

Loodus aga on igaühele meist väikese peaaegu et igiliikuri taolise mootori andnud – täitsa muidu! Nojah, päris iga-vene ta küll pole, see meie sisemootor, aga kui teda korralikult hoida, siis tuksub ta tõrkumatult 80 aastat järjepannu – kordagi peatumata!

Muidugi taipasid juba, et jutt on südamest. See väike motor töötab su soontes nii ööl kui päeval, saates vere kaudu vajalikke aineid igasse elundisse, unustamata ühtki soont või soonekest. Kui kõik veresooned üksteise otsa panna, siis oleks nende pikkus 100 000 kilomeetrit. Süda teab – ilma, et sinul sellest aimugi pruugiks olla –, et verd tuleb saata sinna, kus seda parajasti kõige enam vajatakse. Seepärast ei tulegi sul kohe peale prisket lõunat erilist tahtmist õppida – verel on tegemist seedimisorganite abistamisega ja aju pole sel hetkel just kõige värskemas vormis.

Kuidas südant hoida?

Mõnes mõttes sarnaneb süda tütarlapsele – ka tema ei taha mingil juhul rasva minna. Rasvapadi raskendab südame tööd, seepärast peaksid hästi palju liikuma – ja võimaluse korral ikka värskes õhus. Hapnik on südame suurim maiuspala!

Puu- ja juurviljad – eriti toortoiduna –, seemne- ja teraleivad ning kala ja lahja liha meeldivad su südamele samuti. Priskes searasvas praetud toitudele eelistab ta taimsete rasvade valmistatud roogasid. Soolaga liialdamine südamele ei meeldi. Ka magusate maiustustega püüa ikka mõistuse piiridesse jääda. Aga selge see, et paar kommi või küpsist ei saa sind ega su südant hukutada, kui tegeled tasapisi võimlemisega ja käid nii palju kui võimalik värskes õhus.

Siiski, vaata ette: kui seni oled kipskuju eluviisiga harjunud, siis ära kohe sportimisega üle pinguta! Ikka tasa ja targu – tuks, tuks, tuks...

Katshu Pikatchu naeratama panna!

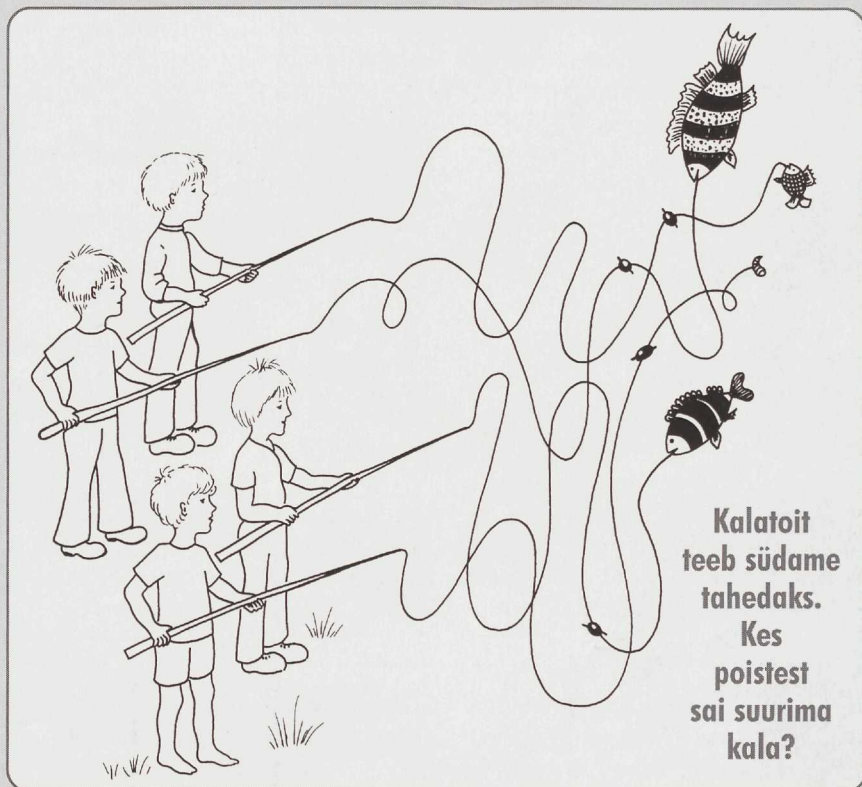
Nupp peal, paun all, hark all – nii see inimene juba kord loodud on. Aga jaapanlased, kes on alati nupumehed olnud, avastasid, et ega see

Leitajad on iidsetest aegadest peale unistanud igiliikurist – masinast, mis muudkui aga töötaks, vajamata kütust või inimkäe abi. Perpetuum mobile kõlab uhkelt – kuid kahjuks pole seni veel ükski teadlane igiliikuri leitamisega hakkama saanud.

nupp üksi ole ka midagi väärt, kui “hark” jääb armetuks. See, et tänapäeva lapsed arvutite ees istudes aina nõrgemaks ja tõbisemaks jäävad, sundis jaapanlaste nuppe uutele töövõitudele. Ja ennäe: leitutigi uus riistapuu – multikasangar Pikatchu näoline sammumõõtja. Mida rohkem selle omanik liigub, seda laiemaks muutub naeratus Pikatchu näol. Kui aga laps jääb nurka konutama, hakkab Pikatchu mossitama. Kuuldavasti on nii Pikatchul kui ta valmistajatel Tõusva Päikese Maal juba päris palju põhjust naeratada. Aga kuidas on lood meil?

Eesti Südame Liit
ESTONIAN HEART ASSOCIATION

Kalatoit teeb südame tahedaks. Kes poistest sai suurima kala?

PEA, JALAD JA KÄED TÖÖLE, SÕBER!

**SEEKORD
VAJAB TRIIBU-LIINE
LUGEJATELT ABI
SPORDIDETEKTIIVITÖÖ
TEGEMISEKS.**

1. Pane kirja oma POPMÄNGUTOP! Ainult et seekord jäägu mängust välja nii laua- kui arvutimängud. Niisiis: misuguseid LIIKUMISMÄNGE mängid kõige sagedamini?

I

II

III

Mitmekesi neid mängu mängid? Kus ja kellega?

2. Missuguseid liikumismänge oled õppinud oma vanematelt? Misuguseid mängu õppisid koolis?

3. Kas tegeled spordiga? Mis alaga? Kui tihti ja kus käid treenimas?

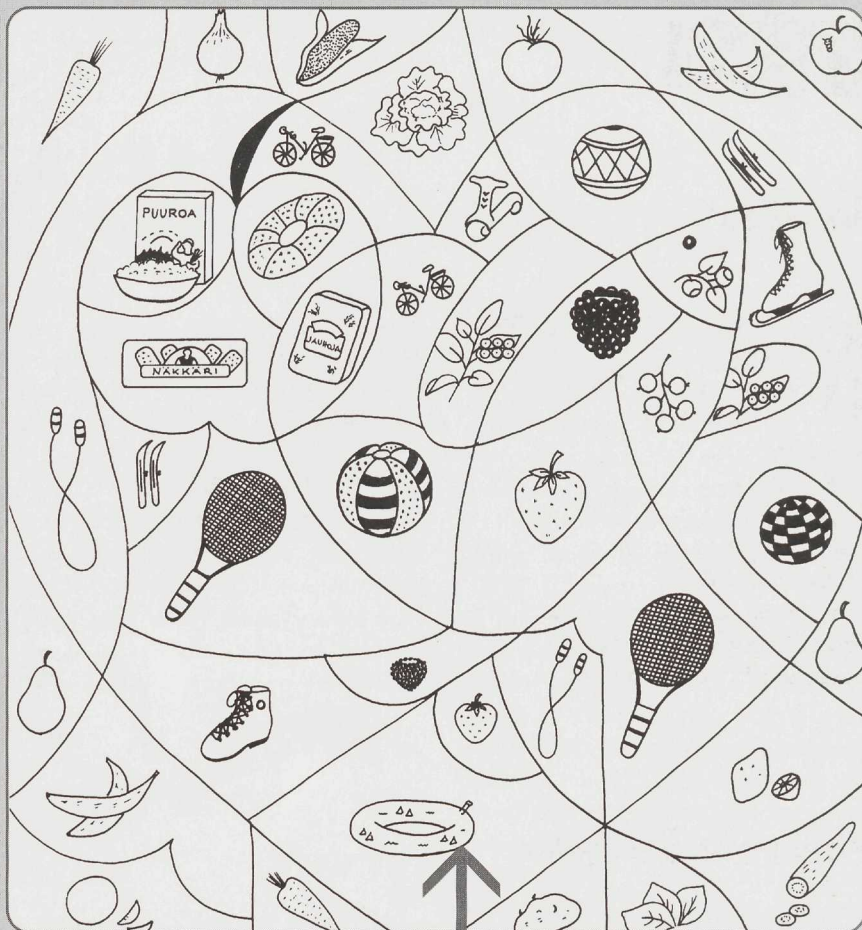
4. Millised sportimis- ja õuemängutingimused on sinu kodukohas ja koolis?

5. Kas kehalise kasvatusetund meeldib sulle? Kui ei, siis ütle ka, miks!

6. Mitu tundi päevas mängid õues? Mitu tundi päevas vaatad televiisorit ja istud arvuti taga?

Joonistas Eija Kivelä

7. Kuidas lähed kooli – kas jalgsi, jalgrattaga, auto, bussi või mõne muu liikusvahendiga?

8. Mis on sinu lemmiktoit? Kas oled enda meelest kõhn, paras või paksuvõitu?

9. Kui mängitakse rahvaste palli, kas sind kutsutakse mängima või ei? Kas oled olnud kapten?

10. Kas hindad oma võhma ja jõudu heaks, rahuldavaks või nõrgaks?

HEA SÕBER!

Võta nüüd pliats ja paber (või ka arvutihir) kätte ja vasta järjest kõigile küsimustele! Kui sul on mõtteid ja

VÄRVI

- kollaseks kõrviljatoodete alad
- rohelineks aed- ja puuvilja-alad
- siniseks marjadega alad
- punaseks liikumismängude vahendid

ettepanekuid, siis pane ka need kirja, sest kust need täiskasvanud muidu laste soove teada saavad, kui lapsed ise ei ütle!

ÄRA UNUSTA lisamast oma nime, vanust ja aadressi, sest vastajate vahel loosib Triibu-Liine koos Eesti Südameliiduga välja 10 SÜDAMLIKKU SPORDIAUHINDA!

Pane oma vastused posti Hea Lapse aadressil (Harju 1, Tallinn 10146) enne 10. juulit!

**HEA LAPS TÄNAB SUOMEN
SYDÄNTAUTILIITTO RY-d abi eest**

Sokisööja

Nagu teate, on sokkides augud, mida tekitavad sokisööjad. Ka onu Erkil on sokkides augud, kuid teistest erineb ta selle poolest, et onu Erkil on sokis korrakaheksa auku. Ja ta naine Elen on puruvaene, sest sokid on ju kallid.

Aga nüüd asja juurde. Ühel päeval läks tädi Elen poodi. Seal nägi ta uusi plekksokke ja need olid kerged. Ta ostis neli paari, sest lastele oli ju ka sokke vaja. Kui Elen koju jõudis, proovisid kõik uusi sokke – need olid kõigile parajad. Ja kui sokisööja sokke närima tuli, oi siis imet! Sokisööja murdis hambad ära ja ta keel läks katki. Sellest ajast peale ei näri ta kunagi ühte sokki kaheksat auku.

Olivia Kranich

Kombekas kombekas

Väikesel Annil oli punane kombinesoon. See oli küll vana ja kulunud, kuid tüdrukule väga armas. Anni kutsus oma kombinesooni KOMBEKAKS.

Kord rippus kombekas nagis ja tema kõrval oli uus sinine jopp. Kombekas alustas vestlust:

“Bonjour, mademoiselle! Ma olen käinud paljudes boutique’ides, aga pole kunagi näinud teiesugust imeilusat jopet!”

Selle peale jopp vaid mühatas: “Ära proovigi mind kõnetada! Mhm! Istu edasi koos Anniga liivakastis. Häh! Mina lähen aga igal hommikul temaga kooli ja olen iga-aastaselt parem ja targem kui sinusugune riidenarts.”

Kombekas jäi kurvalt vait.

Hommikul läks Anni kooli. Ta pani sinise jope selga ja jooksis bussi peale.

Kui koolipäev läbi sai, asus Anni koduteele. Ta mängis sõbrataridega kulli. Korrakaheksa auku ta jopp traataia külge. Anni proovis edasi joosta, aga traataed hoidis varrukast kõvasti kinni. Anni oli nutma puhkemas. Ta tõmbas kõvasti. Raks! Traataed kiskus jopest tüki välja.

Kodus pandi jopp jälle kombeka kõrvale. Kombekas alustas jälle juttu:

“Näete nüüd, armas preili, et ka teie kõrgel ametikohal võib õnnetus juhtuda.”

Seekord vastas jopp viisakalt, kuna nüüd oli ta taibanud, et riituseseme (või inimese) välimus ei ole oluline.

“Küll teie olete alles kombekas kombekas! Kohe näha, et tõeline džentelmen...”

Maria Teras Tallinna Prantsuse Lütseumist

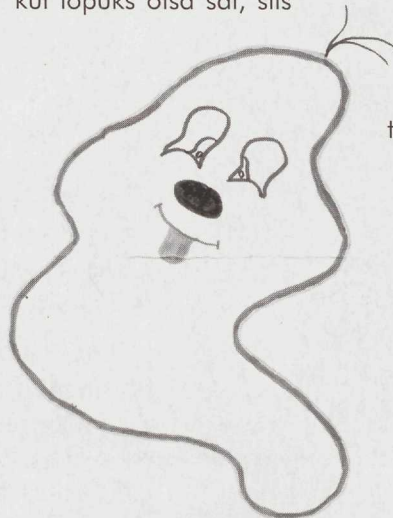
Pildi joonistas Teet Kuusmaa

Lugu kollist, kes unustas oma sõbrad vanasse aastasse

Ühel maal elas koll, kelle nimi oli Kalli. Oli vana aasta lõpp ja üks Kalli sõber küsis temalt, et mida ta uude aastasse kaasa võtta tahab. Kalli vastus oli lühike: “Mitte kedagi!”

Kalli ei mõelnud seda tõsiselt, muidugi oleks ta kaasa võtnud oma sõbrad. Kuid järgmisel hommikul üles ärgates oli ta täiesti üks ja väga kurb. Siis läks ta oma sõpru otsima, kuid ei leidnud neid. Ta mõtles, mis on juhtunud... Korrakaheksa auku ta oli sõpradele öelnud. Pikapeale möödus aasta ja kui lõpuks otsa sai, siis

soovis Kalli oma sõpru tagasi. Kas ta sai nad tagasi? Seda teab ainult tema...

Aire Kivijärvi
Tõrvest

TELETEST

ehk kas oled TV-narkomaan?

- 1.** Väljas on imeilus suvepäev, aga televiisorist tuleb serial. Sina
- a) jääd tuppa ja vahid "seebi" lõpuni;
 - b) ei huvitu "seebist", vaid vaatad hoopis videot;
 - c) lähed välja ja mängid sõpradega põnevaid mänge.

- 2.** Väljas sajab ladinah vihma, aga sina
- a) lülitad pikemalt mõtlemata teleka sisse;
 - b) helistad tasulistesse TV-mängudesse, mille number algab 8-2900...;
 - c) loed mõnda huvitavat raamatut.

- 3.** Sõber kutsub sind enda juurde filmi vaatama. Sina
- a) valetad sõbrale midagi kokku ja vaatad kodus telekat, sest ei viitsi sõbra juurde kõmpida;
 - b) lähed kohe sõbra juurde filmi vaatama;
 - c) küsid sõbralt, mis filmi näidatakse, ja kui on hea film, siis otsustadki seda vaadata, pärast aga lähed sõbraga välja — näiteks rattaga sõitma.

Kõige rohkem a-sid.

Oled täielik TV-narkar. Sa ei tunne õieti huvi millegi vastu, muudkui aga vahiks ja vahiks telekat. Targem oleks vahel ka midagi lugeda või näiteks natuke sporti teha.

Kõige rohkem b-sid.

Sa ei ole VEEL TV-narkomaan, aga ekraani eest sind kergesti ära ka ei saa. Mõtle selle üle järele, mis saab edasi!

Kõige rohkem c-sid.

Sa ei ole TV-narkar, vaid veedad rohkem aega sõpradega olles, lugedes või sporti tehes. Sul on rohkem sõpru kui kahe eelmise variandi vastajatel ja sinuga koos on teistel huvitavam olla. Lase samas vaimus edasi!

Testi koostas Sandra Vungi
Viljandimaalt

NÖÖBID JA TÕMBLUKK

Kalju Saaber

Nööbipere on kirju: on suuri ja väikesi, siledaid ja rohmakaid. On nii säravaid kui tuhme. Säravamad kipuvad eputama, esile trügima, tuhmid tahavad olla korrektsed ja soliidised. Nööpe on iga värvi, ei mõista ega jõuagi kõiki üles lugeda. Eriti uhked on pärlmutter- ja luunööbid. Neil on olnud kunagi teine elu. Nad on elanud kas mere põhjas või jooksunud preerias ja metsades. Aga nende hulgas on ka võltsnööpe, ja mida aeg edasi, seda rohkem... Nõnda ei saa neidki tõsiselt võtta. Ega värvilised klaasnööbidki alla vannu: nemad väidavad siamaani, et nende eest osted terve Ameerikamaa indiaanlastelt ära. Seega olla nad rahastki tähtsamad. Katsu tänapäeval millegi eest Ameerikat ära osta – ega ikka ei õnnestu küll!

Nööbid kogunesid pereema nööbikarpi ja läksid seal nagu Segasumma suvilas segamini. Aeg-ajalt võtab pereema mõne neist karbist ära, ikka ühe-kahekaupa, et uuesti riie teha õmmelda. See on iseäranis tähtis sündmus, nagu oleks lastekodulaps peresse antud. Aga kuna nööbikarbis oli palju vaba aega, mängiti omavahel nööbimängu. Teate küll, kuidas nööpidega nipsu lastakse! Aga kui seegi ära tüütas ja karbikaant enam mitu päeva lahti ei tehtud, hakati uhkustama oma aukudega. Augud, teadagi, on nööbirahva jaoks väga tähtsad. Sellest kujunes ajapikku vaat et hasartmäng.

Kannaga nööbid alustasid: "Meil on üks auk. Kes pakub üle?"

Triiksärginööbid kostsid kooris: "Kes siis ühe auguga turule tuleb? Meil on kaks auku. Kes pakub üle?"

Isa pintsakunööbid hüüdsid: "Meil on neli auku! Kes pakub üle?"

Samas sumisesid ülejäänud nööbid: "Meil ka! Meil ka! Neli auku peabki ühel korralikul nööbil olema, et ta nööbi nime kanda võiks!"

Vanaaegsed nahknööbid olid esmalt vait, aga kui nahkasjad uuesti moodi läksid, vaidlesid nad üldsusele vastu: "Auku pole alati vaja. Saame ka ilma hakkama. Meid jumaldatakse jälle, te kõlupead!"

"Ka meid!" hüüdsid puunööbid.

Siis liigutas end nööbikarbis üks pikk, imelik ja krudisev elukas.

"Ettevaatust, siin on maduuss! Kust tema siia sai?"

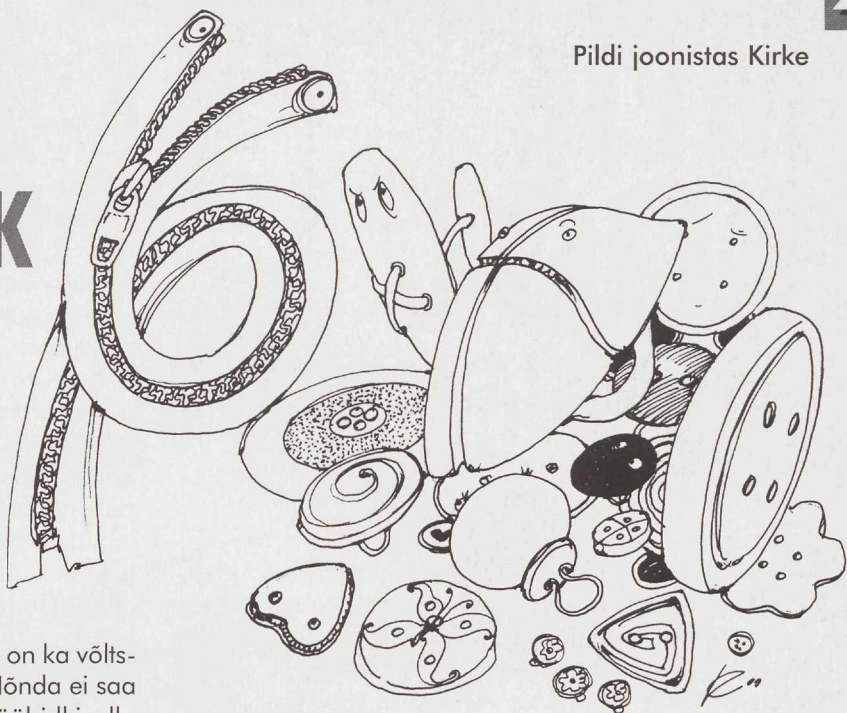
Valged pärlmutternööbid, mis pidid printsesse kaunistama, otsustasid minestada.

"Ei ole ma teil mingi maduuss, olen tõmbluk!" ragistas justnagu külmavõetud poisihääl.

"Mitu auku sinul on?" nõudsid nööbid kohe.

"Oma sadakond või enamgi, pole viitsinud teisi kokku

Pildi joonistas Kirke

rehkendada," kostis ussi moodi kerra tõmbunud tõmbluk.

"Iga korralik nööp teab, kui palju tal auke on. Ta võib seda une pealt öelda. Sina pole kellegi nööp!" arvati. Ja arutati isekeskis: "Sadakond auku? See pole võimalik!"

"Miks ta siis ei ole? Mina võin üksinda kümnet nööpi asendada, kui end välja sirutan. Ja kui need just augud pole, siis on need hambad igatahes – kuidas soovite!" kostis tõmbluk hooletult.

"Hambad? Aihh!" karjatasid pärlmutternööbid ja kavatsesid taas kollektiivselt minestada. Klaasnööbid tilisesid vastakuti hirmukütkes.

"Siis... siis pole ta mitte maduuss, vaid krokodill!" hüüdis keegi karbi põhjast. Muidugi, see oli ammu kõigi poolt unustatud vanatädi Anna mantlinööp. Suur nagu alustass, tume nagu sitasitikas.

"Ei ole mina mingi kroko. Teen samasugust tööd nagu teiegi, kuulun teiega ühte ametiühingusse, et pererahval riie seljas seisaks. Aga ma teen seda ruttu ja kaasaegsemalt – sirts! – ja kombes. Pole aega nööpide peale raisata."

"Kuulete!" hüüdsid nööbid kooris. "Kas te kuulete, kuidas ta meid solvab!"

Nüüdsest hoiavad nööbid tõmblukust nii kaugele kui saavad. Just nagu kassid ja koerad. Kuidas neid ära lepitada, ei tea. Siin ei aita ka sportlik nööbimäng. Sest seal, kus tõmbluk mängus, on nööbid liigsed. Sirts! – ja kombes!

Aga lapsed armastavad endistiivi värvilisi nööpe, ja kui ema on kodust ära, puistavad nad nööbid kohe lauale ning mängivad nendega. Pärlmutternööp meenutab merekarpi, luunööp loomasarve, klaasnööbi võib niisama vastu päikest tõsta. Väiksemad nööbid sobivad isetehtud loomale või nukule silmadeks. Muidugi, tüdrukud mängivad nööpidena enam, poisse tõmbab enam tõmbluk. Nemad ei armasta nööpidena kallal palju näperdada ega nende ilu vaadata. Aga tõmbluk on nagu masinavärk – sirts! – ja kombes. Palju sealt autoni enam maad!

MEIE KOOL

SAJA AASTA PÄRAST

...

Aastal 2100 on maailmas inimesi vähe ja siin elavad põhiliselt robotid. Klooga koolist on saanud robotite pesitsemispaik. Robotid ei ole rahul sellega, et planeedil elavad inimesed. Plaaniks on inimesed siit ära pühkida ja nii asuvad robotid inimeste maju ründa. Need, kes näevad laastamistööd pealt, helistavad kohe allesjäänud politseiasutustesse. Politsei ilmub kohale ja siis toimub väike lahing. Robotid võidavad, sest nad on ju plekist ja tinast. Siis kutsutakse kohale kõige parem politseinik, kelle ülesandeks on uurida Klooga kooli sisemust. Kuid sinna on väga raske sisse pääseda. Öösel ronib mees kooli aknast sisse, ja näeb, et robotid on kõik ära lõhkunud, ainult trepid täidavad kogu hoonet. Aknast sisse ronides kukub tal midagi taskust välja ja selle heli peale ilmub kohale üks robot. Robot uurib ümbrust ega märka midagi. Mees ronib roboti selja taha ning tõukab selle trepist alla. Toimub teisigi sekeldusi, kuid peaukseni jõudmine ei ole eriti raske. Robotite pearuum on direktori kabinetis, kus robot-bossid peavad nõu. Mees viskab ruumi kaks granaati. Käib suur pauk, mis purustab klaasid ning ukсед. Robotitest jäävad alles vaid suitsevad kered.

Nüüdsest saavad inimesed jälle rahulikult edasi elada ja Klooga lapsed koolis käia.

Marek Kaselaid
Klooga algkooli 6. klassist

R-R-R!

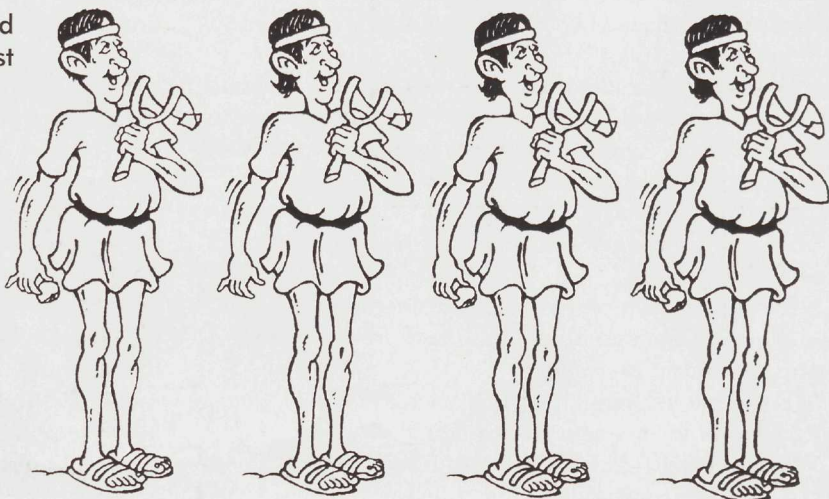
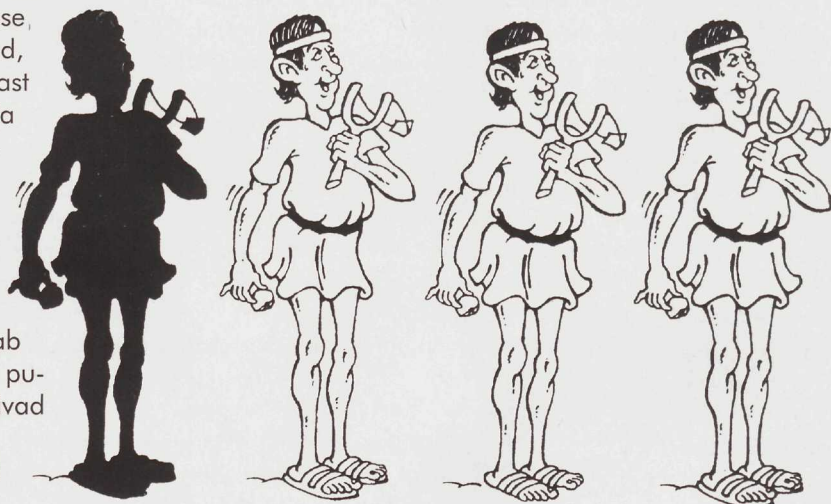
Robotitest kurikaelad moondasid ennast täpselt tubli sõdalase sarnaseks. Kes siinsetest kujudest on päris-sõdalane, seda saab otsustada ainult varju põhjal. Niisiis: kelle varjuga on tegemist? Kes on pärismees, kas Aadu, Eedu, lidu, Oodu, Uudu, Öödu või Üüdu? Võrdle üksikasjaliselt kõiki detaile varjuga, siis saad teada!

Klooga kool on saja aasta pärast palju suurem. Aastal 2100 on ta Harjumaa suurim kool. Praegu on kooli pindala 1250 ruutmeetrit, saja aasta pärast on see 125 000 ruutmeetrit. Praegu on Klooga koolis 70 õpilast, saja aasta pärast on siin 7000 õpilast ja see on luksuslik erakool. Igal õpilasel on oma personaalarvuti, mida ta võib iga kell kasutada. Koolis on palju rohkem klasse. Koolis on veel basseini, kaks võimlat, kaasaegse tehnikaga puutööklass, arvutiklass, aula, autokool, suur garderoob, söökla ja isegi baar.

Koolis on oma parkla, sest pooled õpilased käivad autodega koolis. Ka autokooli autod seisavad kooli parklas. Mõni käib koolis isegi oma eralennukiga. Vahel juhtub lausa kriminaalseid lugusid. Ükskord läks üks õpilane peale tunde oma autole järele ja nägi, et sellesse murtakse sisse. Ta hakkas auto poole jooksma, kuid terroristid lasksid ta maha.

Kuriteo uurimiseks moodustati kõrge komisjon, kuid kogu loo lahendas hoopis üks Klooga kooli poiss, kes tahabki tulevikus detektiiviks saada.

Volli Vamper Klooga algkooli 5. klassist

KOPRAKLUBI

Köögitoimkond keetis rennlökkel nii maitsva supi, et keele viis alla!

Ökoskautide laagri liikmeskond täienes juba esimesel päeval kahe kohaliku "algasuka" võrra.

Niisiis on Hea Lapse lugejatel võimalus ühineda suvise kokkutuleku pidamiseks ökoskautide toimkonnaga, kelle staap otsustas oma tänavust suvelaagrit pidada 2. – 6. augustini.

Kuna riik laste telklaagreid ei toeta, tuleb koprakatel ja ökokatel õppekokkutulek taas oma kulu ja kirjadega maha pidada. Üks selline oli juba mai-kuus. Kui me Jägala jõe ääres koprakraavi juures asja arutasime, pistsid koprad oma pead veest välja ja kuulasid pealt. Koprainsa vangutas pead, sulistas oma aerulaba meenutava sabaga ja ütles: "Nohah, nüüd on kõik ainult urbi, aga orbi saagu ise hakkama!" Mida see tähendab, uuri ise järele – meie arust kasutasid nad ladina keelt. Pole ka ime, sest nende kohta öeldakse ju Castor fiber, mitte lihtsalt kobras või piiber. See on sulle nüüd salakirja asemel nuputamiseks.

Täitsa lõpp! Jaanikuu käes, koprakatel aga ikka veel suveplaanid tegemata! Kas peaks käo kombel talitama või kuidas? Võõrasse pesasse munemine pole küll kuigi kuulsusrikas ettevõtmine, aga looduses tuleb sellist asja ette – ja tulemuseks on kõigile kuulda kui valjuhääline "KUKU!"

vuslind SUITSUPÄÄSUKE.

Kuidas teda kalda- ja räästapääsukesest eristada? Kõige lihtsam on vaadata ta saba ja kurgualust. Saba on suitsupääsukesel sügavalt harkis, kurgualune punapruun, sullekuub sinakasmust. Ta on meie juures aprillist oktoobrini. Suitsupääsuke lendab kiiresti ja kääneliselt. Istub telefonitraadidel, katuseharjadel ja raagus puuokstel. Maapinnale laskub ta vaid pesamaterjali kogumisel või ka halva ilma korral toitumiseks, kui putukad end rohus varjavad, Pesa teeb suitsupääsuke tavaliselt siseruumidesse (laudad, küünid, isegi köök), harva võib leida tema pesa välisräästa all. Suitsupääsuke valiti Eesti rahvuslinnuks 1962. aastal.

Suitsupääsuke
Hirundo rustica

Kopraklubilastele antud teise, laagri varustuse kohta käiva ülesande proovisid ökokad mai algupoolel ära. Üks nendest küsis hiljem, miks me ämbrit kaasa vedasime, kui talust saime seda kasutamata vee kätte. Arvan, et oskate kõik sellele küsimusele vastata. Kogemus näitas, et salga varustusse peavad tingimata kuuluma hästi pakitud toiduained, kirves, saag, keedunõu (ka ämber kõlbab), pann, latern(ad), tuletikud, veekindlad pakendid, nõõrid laagriehituste rajamiseks, tugev kummiriie või kile, telgid ja vile. Ülejäänud varustus on juba individuaalne.

Salga matka või laagri õnnestumiseks tuleb ka ametid ära jagada. Neist tähtsamad on rännakujuht, toitlustaja ning mängujuht. Kogu salga tegevus peab võimaldama tööd matka või laagri õnnestumiseks kogu salga liikmetele.

Häid suveelamus!

Ökoskautide tegemisi jäi meenutama laagri ajal ehitatud püstkoja karkass.

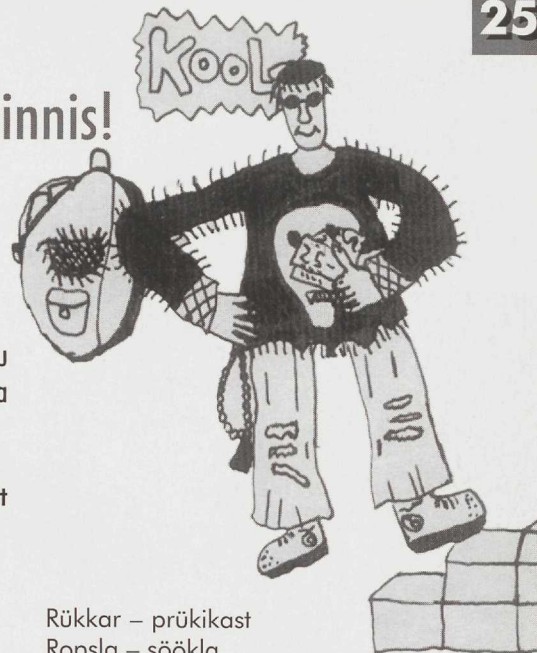
Skm Leho Männiksoo

JEPP! Cool cooliceelevõistlus vapse innis! JOKET IKKA JAGAD VÄ?

TERE, TRIIBU-LIINE!

Minu arust oli see koolisõnade korjamise võistlus üks tore ja põnev asi. Mul oli kohe mitu nädalat mõnusat tegevust. Mind aitas palju ka õde Lisku, kes käib juba keskkoolis ja kasutab just selliseid sõnu. Vahel ma ei saa isegi aru, millest ta räägib.

Hannes-Jürgen Stalche Tallinnast

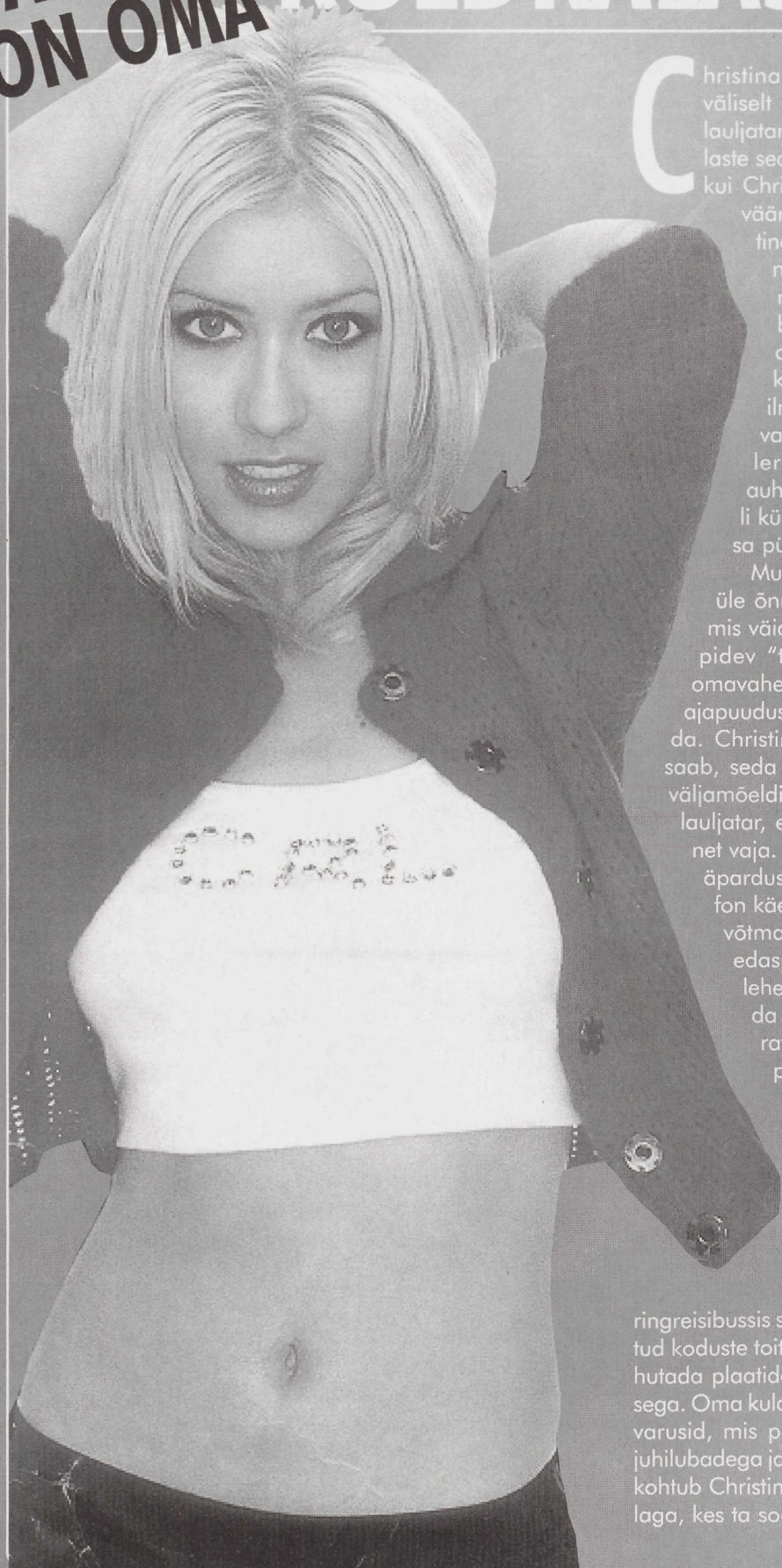

Arengujärgud – algklasside lapsed
Breikima – eriliselt, akrobaatiliselt tantsima
Blondinka – tüdruk, kellel on juuksed värvitud
Cool – lahe, mõnus
Copima – maha tegema, kopeerima
Dire – direktor
Esivanemad – ema ja isa
Ei nühi, ei koti – ei huvita, ei lähe korda
Grõuss – nõme
Hello – tervitus
Helendama – salaja suitsetama
Hämama – valetama
Innib – on lahe, on in (inglise keeles)
Irvama – irvitama, naerma
Joke – nali
Jepp – nõustumine
Jäi toppama – jäi istuma
Jalka – jalgpall
Jubinad – algklasside lapsed
Jöllama – vahtima
Käsa – käskkiri
Kituma – kaebama, ära rääkima
Käkkima – käksi keerama
Karts – garderoob
Krõhva – tüdruk (halvustavalt)
Kukuu – natuke loll
Koba peale – suvaliselt, juhuslikult
Klikiaegne – väga vana, kiviaegne
Kodin – kott
Kirst – koolikapp
Kõkutama – naerma
Krõllama – vahtima
Kamm – värk
Kissima – suudlema
Koss – korvpall
Koits – kodu
Kõllama – helistama
Kama – ükskõik
Kaif – mõnus
Kaifima – nautima, mõnu tundma

Korrakas – korrapidaja
Kobisema – vaikselt vastu rääkima
Lepsu tõmbama – jalga laskma
Losti ära – kao minema
Läbu – pidu
Loffa – lihtne
Lakkima – vedama
Lõttama – külmetama
Lõust – nägu
Molu – nägu
Mauser – arvutihäär
Mukkima – meikima
Mobla – mobiiltelefon
Mega – väga
Mõnpsa – mõnus
Mõlama – õiendama
Mälukas – näts; mäluauk
Molli saama – peksa saama
Munad – algklassilapsed
Musa – muusika
Mossama – mossitama
Möku – koba
Mark – piinlik
Nohkar – nohik
Netijooksikud – need, kes internetis käivad
Nettama – netis käima
Nadi, nats – natuke
Ou mai gaad – issake!
Oi pee... – kasutatakse samas tähenduses
Pläma – valejutt
Pervonen – sõimusõna
Purki sest – sellest on ükskõik
Pliis – palun
Põiekas – pissihäda
Puksima – spikerdama
Pudinad, pädad – algklassilapsed
Pablama – pabistama
Pull – naljakas
Puhv – puhvet
Papp – paberraha
Plekk – sendid
Ruulib – on lahe, on cool

Rükkar – prükikast
Ropsla – söökla
Ropsima, robertit panema – oksendama
Ramps – raamatukogu
Russ – venelane
Sorri – vabandust
Sakib – on nõme, ajast ja arust
Smokkima – suitsetama
Spikuma – spikerdama
Sebima – korraldama
Sokkima – segast juttu ajama
Sarvekandja – soomlane (viisakalt)
Surama – käksi keerama
Suva – ükskõik
Tšau, tšauki – tere
Tebla – debiilik
Tibla – venelane
Tossama – suitsetama
Tatid, tited – titad
Tunnikas – tunnikontroll
Tattama – maha sülitama
Tatti panema – suudlema
Tont – rumal inimene
Turvak – turvamees
Tiim – meeskond
Tuusama – uhkustama
Tossud – botased
Toru – rumal, jobu
Tüng – nali, pettekas
Urood – vändjas
Vuflid – võltsid (mitte-originaalsed)
Vapse – täiesti
Vandid – venelased
Vesinikaju – blondiin
Vä – küsimuse lõpp
Õbi, õps – õpetaja
Õppalajuss – õppealajuhataja
Õlts – õlu
Ässama – ässa mängima
Ärikas – ärimees
Ärima – müüma

TÄHTEDELGI ON OMA KULDKALASOOVID!

Christina Aguilera ja Britney Spearsi võib väliselt üpris sarnasteks pidada; mõlemad lauljatarid on noored, blondid ja – eriti koolilaste seas – praegu väga popid. Nii Britney't kui Christinat peeti hiljuti Grammy-auhinna vääriliseks ning viimse hetkeni oli Christina kindel, et selle preemia saab Britney. Ta istus saalis ja püüdis näole manada ilmet, mis pidi kõigile ümberkaudseile kuulutama: "Tegelikult olen ma täitsa õnnelik ega hooli karvavõrdki sellest, et jäin auhinnast ilma," kui korraka kuulis lavalt hüüavat oma nime. Teade, et Christina Aguilera kuulutati Grammy uustulnuka auhinna vääriliseks, naelutas tüdruku tooli külge kinni nii kõvasti, et teda pidi lausa püsti tõukama.

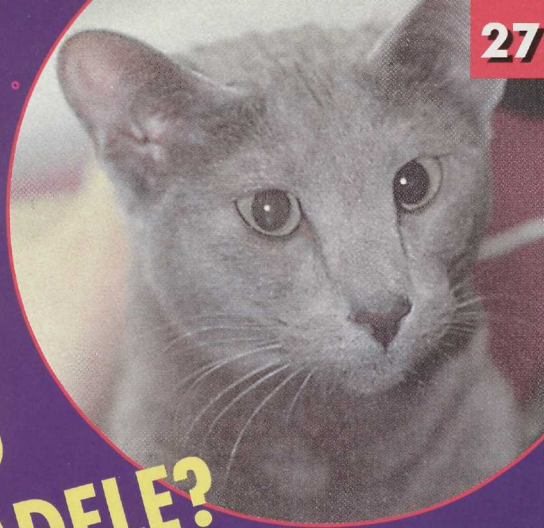
Muidugi on Christina auhinna saamise üle õnnelik, kuid teda häirivad kuulujutud, mis väidavad, et Britney' ja tema vahel käib pidev "tähtede sõda" – tüdrukud saavad omavahel hästi läbi, kuid pidevad ringreisid ja ajapuudus takistavad neil lähemat sõprust pidada. Christina kurdab, et mida kuulsamaks ta saab, seda enam lehvib ta ümber igasuguseid väljamõeldisi ja rumalat klatši. Samas mõistab lauljatar, et eks ajakirjandusel ole ikka jutuainet vaja. Mõned korrad on Christinal laval ka äpardusi juhtunud – kord pudenes tal mikrofon käest ja kord lendas ta ise hoogu maha võtmata lavalt alla, aga selliseid apse ta edaspidi küll teha ei tahaks. Ega siis jäägi leheneegritel muud üle, kui tuleb leiutada lugusid Christina kosmeetilistest operatsioonidest ja sellest, et ta on Inglise printsi Williamit kingitustega pommitanud. Üks eriti nutikas "musaluuraja" kuulutas koguni, et kohtas Christinat koos ta kolmeaastase poja Michaeliga, keda lauljatar avalikkuse eest salajas hoiab – hiljem selgus, et tegemist on hoopis Christina väikevennaga.

Tegelikult tunneb Christina end ringreisibussis sageli üksildasena ja igatseb ema tehtud koduste toitude järele. Ta püüab bussis meelt lahutada plaatide, arvufimängude ja päevikupidamisega. Oma kuldkalasoovidenä nimetab ta šokolaadivarusid, mis peaksid vastu elu lõpuni, autot koos juhilubadega ja palju vaba aega kinoskäimiseks. Ehk kohtub Christina peagi mõnel kontserdil ka kuldkalaga, kes ta soovid silmapilkselt täidab?

Innar Mägi

KES KÖNNIB OMAPEAD JA KUKUB IKKA KÄPPADELE?

Kui palju maksavad kõige kallimad kassid?

Seni on kõige suuremat hinda makstud kalifornia kirjude kasside Bolsai ja Coocamogna eest. Mõlema hinnaks märgiti 1986. aasta kataloogis 1400 dollarit, kuid aasta hiljem müüdi üks neist 24 000 dollari eest filmitähele, kes soovis jääda (ja ongi siiani jäänud) tundmatuks. Kinoasjandus pole neile näugujatele võõras, sest kalifornia kirju kassitõu aretas just nimelt filmimees – stsenaarist Paul Casey. Paljusid kassitõuge ristates õnnestus Casey'l saada kirjusid metskasse meenutav tõukass. Praegu on seda tõugu kasse maailmas umbes 200.

Mis on kõige enam reklaamid esinenud kassi nimi?

Kõige rohkem on reklaamitööga piimakala teeninud kass nimega Morris, kes elas Chicagos. Dressee-rija leidis Morrise loomade varjupaigast ning arvas, et loomake sobib väga hästi reklaamima kassitoitu "9 elu". 1968. reklaamitõe uljast hüpät alustanud Morris töötas enne teenitud vanaduspensionile saamist tervelt 10 aastat ja esines tervelt 40 reklaamis.

Kus ja millal toimusid kõige hiilgavamad kassipulmad?

Jajah, need kõutsid, kes varakevadell katustel oma romansse väuguvad, ei

Igaüks, kes on mõne nurrulööjaga kokku puutunud, teab, et tegemist on kassidega.

Kiisud on teadagi iverseid isiksused – vaatavad nad ju kuningatelegi julgelt ja ülbelt otsa, teist nägugi tegemata. Kuigi kassitõuge tuntakse rahva seas palju vähem kui koeri, leidub kiisudegi hulgas väga palju erinevaid isendeid – karvaseid ja peaaegu et kiilaid, kolla- ja sinisilmseid, uhke sabaga loomi ja konkssabasid. Maailmas on isegi miljonäridest miisusid.

Kes oli maailma rikkaim kass?

Teada olevail andmeil kandis ropprikas kass lihtsat nime Blackie. Tal oli au elada miljonär Ben Rea "paljukassilises" perekonnas. Kuna Blackie elas miljonäri 15 hiirekuningast kõige kauem, siis päris ta peremehe testamendi kohaselt selle surma järel 15 miljonit dollarit. Seda teisedki kassid tahaksid!

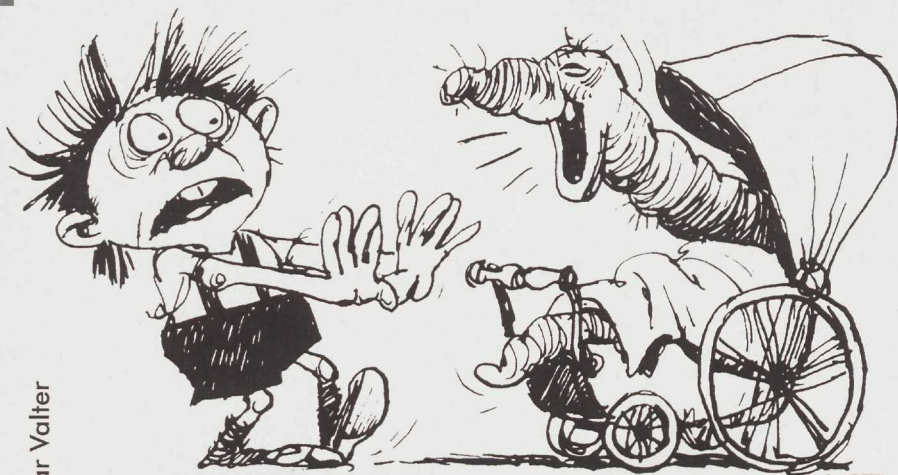
aimagi, et mõned nende kolleegid ei hiili pulma oma käppadel, vaid sõidutatakse kohale uhketes riistades! 1996. aastal peeti Tai kõige kuulsamas diskoteegis "Phoebus House" teemantsilmsete kasside Pheti ja Ploi pulmi, mis läksid nende omanikule maksma 16 241 dolla-rit. Ei maksa arvata, et see raha kulus ainult piimajõgede ja Whiskasimägede peale: peo hinna sisse arvati muuhulgas ka transportikulud, mis ei saanud väga väikesed olla, kuna peigmees Phet saabus peole Rolls Royce'iga, pruut aga valis sõiduriistaks hoopis helikopteri. Mõlemad kandsid roosasid atlassriideid. Selle kohta, kas ka (hiire- või elevantiluust?) sörmuseid vahetati, andmed puuduvad.

Kes kassidest on kõige rohkem reisinud?

Reisimise maailmarekordile pani käpa peale üks Kanada isakass, kes kandis klassikalist nime – Hamlet. Rahutu hingega kõutsil õnnestus Torontos lennukisse minnes puurist plehku panna ja ennast seal seitse nädalat peita. Kui kass 1984. aasta veebruaris lõpuks kinni püüti, oli ta maha lennanud 965 600 kilomeetrit. Jänes mis jänes!

Edgar Valter

NAERU-USS

"Kui vana sa, Juku, oled?"

"Ma olen seitsme aastane, aga tegelikult peaksin olema kahek-sane!"

"Kuidas nii?"

"Seepärast, et ühe aasta elasin vanaema juures maal!"

"Miks sa, Juku, jälle kooli hilinesid?"

"See oli kella süü, õpetaja – kui ma hommikul kell kaheksa üles tõusin, siis selgus, et kell oli juba üheksa!"

"Miks sa, Juku, emakeele tunnis joonistad? Sa ju ei kuule üldse, mida ma räägin!" pahandab õpetaja.

"Miks ma ei kuule, õpetaja! Ühe kõrvaga kuulan, mida teie räägite, ja teise kõrvaga joonistan!"

"Juku, kes see sinu koolilaua nii täis on sodinud?"

"Ei tea, õpetaja! Mina seda küll ei teinud!"

"No kes siis?"

"Pole aimugi! Ja enam ma seda ei tee, ausõna!"

"Hallo, doktor! Mu poeg neelas äsja terve kühvlitäie liiva alla! Andsin talle keedetud vett – öelge nüüd, mida ma veel peaksin tegema!"

"Peaasi – ärge tal lähemal ajal tsementi süüa lubage!"

"Isa, kas sa soovid kommi ja kartu-likrõpse?"

"Ei, aitäh, Juku!"

"No küsi nüüd sedasama minu käest!"

"Vaata, isa, seal lendab reaktiivlen-nuk!"

"See on tore, pojuke, aga pea meeles, et kätega ei maksa teda puutada!"

"Ütle, vanaema, millal sina sündi-sid?"

"Mina sündisin detsembris, lapsu-ke!"

"Ohoo – siis ma olen sinust pool aastat vanem!" imestab Juku. "Mina sündisin ju juunikuus!"

"Mis sa, Juku, itsitad?" pahandab vanaisa. "Ma ei näe praegusel het-kel naermiseks mingit põhjust!"

"S i n a muidugi ei näe – sa nimelt istud minu moosisaia otsas!"

Juku riidleb väikese õega: "Kas sul häbi pole! Vaata, kui räpased su käed on! Õudne vaadata! Laku nad kohe puhtaks! Jalamaid!"

"Kas tead, ema, kelleks ma suureks saades hakkam?"

"Ei tea, Juku," kehitab ema õlgu. "Ütle ise!"

"Ma hakkam põhjanaba uurijaks!"

"See pole kerge töö – pead palju õppima, tugev ja terve olema... Ega seelses karmis ja külmas kliimas igäüks hakkama ei saa."

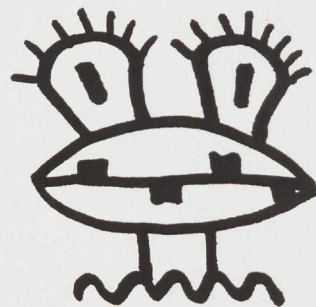
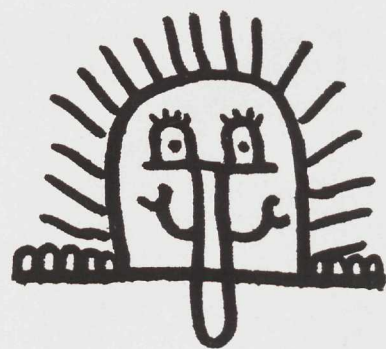
"Seepärast tuleks kohe praegu harjutama hakata – iga päev peak-sin vähemalt kolm-neli jäätist ära sööma," arvab Juku.

Kaubamajas tirib Juku ema kättpidi värvikireva leti poole: "Vaata, ema – seal on just sihuke kübar, millisest sa kogu aeg unistanud oled!"

"Tõepoolest!" rõõmustab ema. "Peaksin ainult proovima, kas ta on mulle paras!"

"Mul on väga kahju," laiutab leti taga seisev müüja käsi, "aga siin on elektritarvete osakond ja kahjuks pole tegemist kübara, vaid lambi-varjuga!"

Pildid joonistas Eleri Toover Tartust

RAAMATUJUTTU

Kambja koolilastelt

AGNES ÄRMPALU (5. klass):

Õhtuti luges ema mulle unejuttu, mõnikord isa ka. Vahel mu ema jutustas ka mõnda juttu. Kui väike olin, oli meil üks õhuke raamat "Bambi". Mulle meeldis väga, kui mu ema mulle seda ette luges. See raamat oli mul väiksena lemmikraamat ja ma tahtsin, et ema mulle seda kogu aeg loeks. Ise ma veel lugeda ei osanud, aga õppisin selle raamatu pähe. Ükskord tegin emale nalja, nagu ma loeksin ise "Bambit". Tegelikult ma hoopis jutustasin. Ema ei uskunud, et ma ise loen, sest vahepeal ütlesin mõnda asja sellises kohas, kus seda tegelikult kirjas polnud.

Mulle meeldis väiksena raamatutesse pilte juurde joonistada, sest minu arust oli neid seal vähe.

TAURI PÕDER (4. klass):

Kui ma olin 5 aastane, siis vaatasin Ränirahnude multifilmi ja järsku hakkasin subtiitreid lugema. Nüüd ma ise ka imestan, kuidas ma lugema õppisin.

Mulle eriti ei meeldi lugeda, aga kui raamat on hea, siis loen hea meelega. Minu lemmikraamat on "Roostevaba mõök". Seda raamatut olen ma lugenud kolm või neli korda. Mina tahaksin olla Tarzani-sugune, sest siis oleks hea džunglis kõitega ringi kimada. Minu ema luges mulle tihti "Pipi Pikksuka" raamatut ette, sest seal saab väga palju nalja. Vahel, kui ma kellegi peale vihastasin, siis võtsin "Pipi Pikksuka" kätte ja tuju läks kohe paremaks.

Minu meelest on raamatud mõnusad kaaslased vaba aja veetmiseks. Sellepärast lugegegi raamatuid!

OLIVER OTS (9. klass):

Algklassides pidime üles märkima kõik raamatud, mis me läbi lugesime. Seda kaustikut lehitsedes ei tule enam meelde, milles neis raamatuis juttu oli, kuid sellegipoolest mäletan, et need olid huvitavad raamatud. Minule endale meeldis kõige enam "On üks ninasarvik Otto":

Raamatukogus hakkasin käima kohe, kui lugemise selgeks sain. Siis oli palju vaba aega ja ma külastasin raamatukogu tunduvalt rohkem kui praegu. Õnneks on kõik raamatud, mida olen laenanud, terveks jäänud ja pole ära kadunud. Praegu käin raamatukogus vaid siis, kui mul on väga vaja mõnda raamatut (nt kohustuslik kirjandus). Raamatukogus on hea ka vaba aega veeta.

Kui võimalus on, külastan ka raamatupoode ja uurin, mida uut ja huvitavat on müügile tulnud. Väga väärtuslikud on vanad raamatud. Neid ma ise ostnud ei ole, kuid vanaema pool on üks piibel, mis on kolm sajandit vana. Raamat on säilinud täielikult. Raamatupoodi viies saaks selle eest kõvasti raha, kuid seda ma siiski ei tee.

MAARJA HELSTEIN (4. klass):

Kui ma väiksem olin, siis luges ema mulle vahetevahel raamatuid ette. Kõige rohkem on mulle meelde jäänud "Rohelise päikese maa", seda käisin ma ise hiljem mitu korda raamatukogust laenutamas. Raamatukogu lugejaks sain ma juba enne kooli, siis kui ma veel õieti kirjutadagi ei osanud. Kirjutasin oma nimetähed lugejakaardile peegelpildis. Praegu laenutan ma raamatukogust kõige rohkem laste entsüklopeediaid – seal saab uusi tarkusi.

Kodus meil eriti palju raamatuid ei ole, kuid lugemist jätkub küll päris tükiks ajaks, kui ma ainult viitsiksin. Varem ostis ema päris palju raamatuid. Viimastel aastatel ostetakse raamatuid harva, tavaliselt sünnipäevakingiks. Mulle kingiti viimati "Pokuraamat". õppisin lugema nelja-aastaselt Karuaabitsa järgi. Pärastpoole lugesin miniraamatutest muinasjutte. Praegu on mul pooleli "Bullerby lapsed". Astrid Lindgreni raamatud meeldivad mulle väga. Olen lugenud veel Lindgreni jutte "Mio, mu Mio" ja "Pipi Pikksukk".

MARTIINA TIIDEBERG (8. klass):

Mulle meeldib raamatuid lugeda. Ma kogusin üle-eelmisel aastal muinasjutu-raamatuid sarjast "Kaksteist kuud". Nüüd on mul olemas kõik 12 väikese formaadiga raamatut. Nendes oli igaks õhtuks üks jutt. Esimese neist sain ma endale sünnipäevaks, see oli veebruarikuu raamat. Siis olime õdedega veel ühes toas ja ma lugesin neile jutte ette – igal õhtul ühe. Neile meeldisid lood väga, mulle ka mõidugi,

Mäletan, et tahtsin neid raamatuid väga. Iga kord, kui keegi linna läks, palusin ikka, et ta mulle raamatu ostaks. Iga kuu raamat on ise värvi. Nääri- ja küünlakuu omad on sinised, paastu-, jüri-, lehe- ja jõulukuu rohelised, jaani-, heinaja lõikuskuu kollased, sügis- ja porikuu punased ja talvekuu musta värvi. Mulle meeldib kõige enam jutt mehest ja naisest, kes lähevad tülli ega räägi teineteisega 7 aastat, 7 kuud ja 7 päeva... kuni õneliku lõpuni.

Barbindus

Küllap on kuldkalakesed juba parvedesse kogunenud ja valmistuvad teie soovve täitma, armsad sõbrad ja sugulased! Triibu-Liine igatahes saatis soovikirjad pudelpostiga teele! Kannatust, sõbrad – head soovid lähevad kindla peale täide!

KULDKALASOOVID JA UNELMATE TUBA

Mõtlesin kaua, missuguseid soovve kuldkalakesele esitada. Kaalusin rahakotti, mis oleks alati viiesajastega täidetud, uhket lossi, võimet kõik enda soovid ise täita või seda, et kuldkala mu soovid täide viiks. Kuid siis taipasin, et ei oleks ju üldse tore elada, kui kõik nii lihtsalt kätte tuleks. Mulle ei meeldiks olla miljonär, sest siis ei oskaks ma lõbu tunda viiekroonisest loteriivõidust ja sinililleõiest. Tahan, et kõik jääks täpselt nii, nagu see praegu on. Nüüd võitegi lugeda, et sooviksin kuldkalakeselt jäätist, seda, et mul Hea Laps tellitud oleks, ja helesinist liblikat, kes lendaks mu käele. Sellega, mis mul juba on, olen ma palju õnnelikum kui miljoni krooni, lossi ja teenijatega.

Liisa Kivimäe Tallinnast

Mina sooviksin kuldkalakeselt, et 1) vanaema saaks terveks; 2) mina saaksin väga hea hariduse ja 3) et emal ja isal oleks tööd.

Kelli Lindus Jõgevalt

Minu kuldkalasoovid on, et igal pool oleks rahu, et poleks sõdu ega katastroofe; et kõike, mida eluks vaja, saaks tasuta ja et kõik loomad elaksid hästi ning neid ei kütitaks ega tapetaks.

Eva-Theresa Martens Tallinnast

← Minni
Ansip
Jõgevalt

→ Georg
Murakas
Jõgevalt

→ Marek
Raudsepp
Jõgevalt

TRIIBU-LIINE

Järgmise barbindusetöö pakkus välja Liisa Kivimäe: joonistage ja (või) kirjeldage oma UNISTUSTE TUBA!

Barbiel on igatahes oma lahe-mahe-tahe tugitool olemas – lausa nuku unelm!
Ja parimad nende seast, kes oma tööd 5. JUULIKS posti panevad, saavadki auhinnaks selle ekstrasuperhüpertooli!

Minu kolm soovi kuldkalakesele oleksid järgmised: 1) et ei oleks narkomaane ega kerjuseid; 2) et ajakiri Hea Laps kunagi ära ei kaoks; 3) et ma saaksin igal ajal uue soovi soovida.

Katrin Kohk Antslast

Minu kuldkalasoovid on 1) et kogu mu suguvõsa elaks igavesti; 2) et saaksin maailma kuulsaimaks lauljaks 3) et saaksin koolis ja ülikoolis ainult häid hindeid. Üks lisasoov (kui võimalik) Triibu-Liinele: oleks väga tore, kui Hea Laps ilmuks kaks korda kuus.

Mari-Liis Aasmäe Tartust

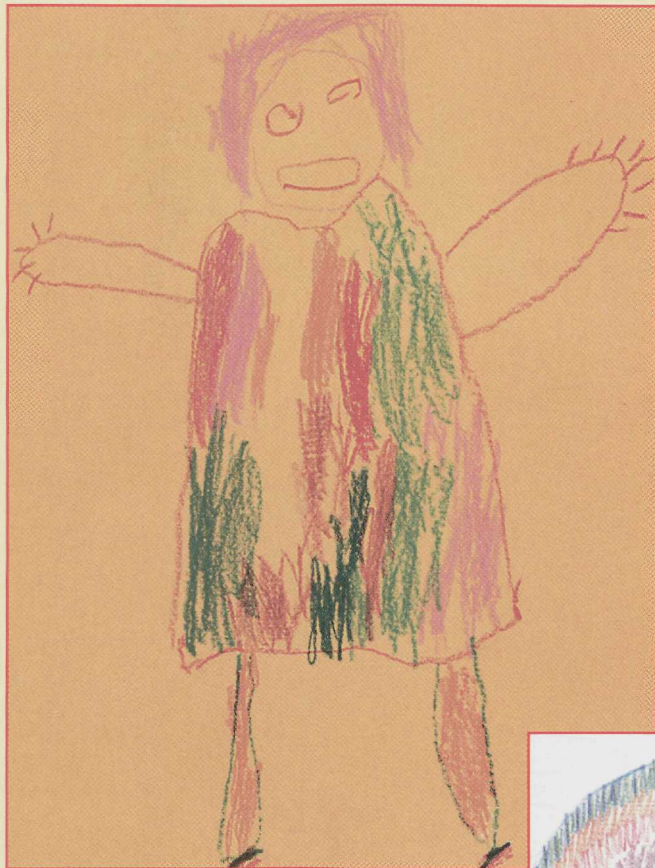
Minu soov oleks saada hästi targaks – siis ma ei peaks enam koolis käima. Teine soov kõlaks niimoodi: "Kuldkala, kuldkala, ma soovin saada peaministriks!" Siis mõtlesin, et peaks oma vanematele ka midagi soovima. Mina olen ju kõik saanud, mida olen tahtnud. Ma küsisin emalt ja isalt, mida nad soovivad, kas rikastuda või õnnelikult koos olla. Nad valisid õnneliku elu. Ja siis ma soovisin: "Kuldkala, kuldkala, tee mu vanemad õnnelikuks!"...

Rainer Järvela Ruila põhikoolist

Kuldkalakesel kolm soovi
1. Soov: et rahu ei oleks sõda.
2. Soov: et kõik lapsed saaksid õnneliku elu.
3. Soov: et inimesed oleksid rahu.

ANNA 4 A. (TALLINNA 26. LASTEAED)

BEEBI

TÄNAVU SÜNNIB MEIE PERRE BEEBI. MUL OLEKS VÄGA HEA MEEL, KUI TA VÄGA PALJU EI KARJUKS. JA KUI SÜNNIB TEISTEL INIMESTEL BEEBI, SIIS LOODAN, ET NEIL SÜNNIKS KA TERVE BEEBI. MULLE MEELDIB, KUI SÜNNIKS POISS, SELLEPÄRAST ET TALLE EI PEA PATSE PUNUMA. SAAN TALLE IGASUGUSEID POISTE AUTOSID NÄIDATA JA MÄNGE MÄNGIDA.

ERIK NORDMANN KRISTIINE
LASTEAED-ALGKOOLI I-A KLASSIST

MUINASJUTT

ELANUD KORD EIT JA TAAT.

KORD KOPUTANUD KEEGI NENDE UKSELE. TAAT LÄINUD VAATAMA, KES ON. HANI OLNUD.

"KAS KULDA SOOVITE?" KÜSINUD HANI.

"JAH, MUIDUGI!" HÜÜDNUD VANAMEES.

"PALUN VIIS KROONI!" KÜSINUD HANI TÄHTSALT.

PÄRAST SEDA ELANUD EIT JA TAAT ÕNNELIKULT EDASI.

ALICE (TALLINNA 26. LASTEAED)

JOONAS VANGONEN (8) TALLINNAST

Kirjanurk

TERE, SÕBRAD! ILUSAT SUVEVAHEAEGA KÕIGILE!

Kohe ütlen, kes peaksid varsti Kullo Lastegaleriisse Tallinnas (Kuninga 6) ja Tartu Lasteraamatukogusse (Kompanii 3/5) auhindade järele minema.

Kimpu jäime koolisõnastiku-auhindadega: neid oli meil ainult 5, aga kirjutajaid – seejuures häid ja väga häid – kõvasti üle 50... Teeme nii, et mõned saavad seekord lihtsalt ergutusauhinnad, üks ju?

Pisi-Furbied võitsid
LIIS LASS, LIINA SOOÄÄR ja
HANNES-JÜRGEN STALCHE
Tallinnast, **KADRI PAJUMA**
Saaremaalt ja **GERLI**
KALNAPENKIS Ruusmäelt.
Ergutusauhinnad saavad
MADLI VILLAND Tallinnast,
KADRI REIM Jõgevalt
ja **MARI-LIIS NEUBAUER**
Haapsalust.

Kuldkalakese-soovid
läksid seekord loosimisele.
Auhinnad saavad
INGRID KIKKAS,
LIISA KIVIMÄE ja
EVA-THERESA MARTENS
Tallinnast,
RAINER JÄRVELA Harjumaalt,
KATRIN KOHK Antslast,
KELLI LINDUS
Jõgevalt.

Ristsõna-auhinnad saavad
JAANA KARO Kohtla-Järvelt ja
LIINA KARRO Tallinnast.

Automõistatuse (mille vastus oli "Motorex") klepsu võitis
ANDRES AINSON Tallinnast.

Piilumängu-auhinnad saavad
ASTRID HALAPUU Pärnust,
INDREK UPS ja **GARRI PÜTSEP**
Harjumaalt, **KAI HOREB**
Kohtla-Järvelt, **TRIIN MAJOR,**
ALARI HALJAS Jõgevalt,
MARTIN KALT Tallinnast ja
MARI-LIIS AASMÄE Tartust.

Retsepti-auhinna saavad
KATJA ZENEVIŠ Tallinnast ja
HELEN MEIDLA Viljandimaalt.

Skaudivõistatuse-klepsud võitis
EBE-KAI SIIM Kilingi-Nõmmelt.

Hei, kõik võorkeelteoskajad!

Triibu-Liinel tutvus hiljuti läti lasteajakirja SPICA AVIZE maskoti Spicaga, kes arvas, et tore oleks omavahel sõprust pidada. Kõik, kes soovivad Lätimaalt kirja-

sõpru leida, saatku Triibu-Liinele oma tutvumissoov ja andmed inglise, saksa või vene keeles (kardetavasti leidub meil siin läti keele oskajaid niisama vähe kui Lätimaal eesti keele kõnelejad)! Kui aga keegi soovib otse Spica Avizele kirjutada, siis ärgu unustagu kirjale klepida 4. 50 kr. väärtusega marki. Aadress on SPICA AVIZE, 6 - 24 Ganu Str., Riga LV 1010, Läti Vabariik/Latvia.

Hei! Soovin kirjasõpra! Olen 10aastane tüdruk, kogun klepse, mängin tennist. Mulle meeldib ujuda. Lemmikbänd on Spice Girls, lemmiklauljad Gery ja Britney Spears. Vastan kõigile kirjadele! **LIINA KARRO**, Sanglepa 4/ 2, Tallinn 12012.

Tere, kõik 10 -14aastased poisid ja tüdrukud! Kui tahate mu kirjasõbraks saada, siis kirjutage mulle! Olen

13aastane vene tüdruk, mu lemmikloom on koer. Minu hobid on klepsud, iluuisutamine ja joonistamine. Käin 7. klassis, õpin vene, eesti, inglise ja saksa keelt. Mu lemmikfilm on "The X Files". Ootan kirju! **KATJA KVASNEVSKAJA**, 1 Kooli põik 3-a - 10, Narva, Ida-Virumaa 20206.

Hei, 8-9aastased tüdrukud! Kirjutage mulle! Minu nimi on Ulvar ja ma olen 10 aastane. Hobid: suusatrenn, jooksmine, klepsude ja postrite kogumine. Foto garanteerib vastuse. **HENDRIK-ULVAR PEETS**, Konju k., Toila v. 41701 Ida-Virumaa.

Hei! Otsin kirjasõbraks tüdrukut (vanus 6 -9). Ma kogun klepse ja mu koduloomad on koer, papagoi ja kala. **EINI-KE PAAP**, Kaunase 30- 12, Tartu 50704.

Tere! Tahaksin endale väga kirjasõpra Tallinnast või Pärnust. Ta võiks olla 12 - 13aastane tüdruk. Ma ise olen 12aastane ja mulle meeldivad Five, Spice Girls, Britney ja Christina. Oleks tore, kui saaksin kirjasõbraga vahetada oma kogumisi. Sooviksin kirjast leida fotot. **AVE VAHAR**, Raba 5 - 13, Palivere 90802, Läänemaa.

Hei! Olen 11aastane tüdruk ja ootan kirju 10 - 12aastastelt poistelt ja tüdrukutelt. Minu lemmikbändid on

Spice Girls ja Backstreet Boys. Kogun tätoveeringuid jms. Kuulutus ei aegu! **KAIRIT VOKSEPP**, Saare-Võhma 93 824, Saaremaa.

Tere! Mu nimi on Regina, olen 10 aastane. Sooviksin kirjasõbraks 10-12aastast tüdrukut. Mul on üks öde ja kaks hamstrit. Mu hobideks on laulmine ja klaverimäng. Kogun marke ja kommipabereid. Mu lemmikloomad on hobune, koer ja hamster. Mulle meeldib A-Teensi muusika. **REGINA KASELAID**, Ehitajate tee 68-98, Tallinn 12915.

Tere! Olen 12aastane tüdruk. Ootan kirju nii poistelt kui tüdrukutelt vanuses 10 -13 a. Mu hobideks on joonistamine, jalgrattasõit ja klepsud, lemmikloomaks kass. Tore oleks leida ümbrikust ka foto. **JAANA KURG**, Männiku tee 44-a, Tallinn 11214.

ÜLESKUTSE! Kes on nõus minuga tege- ma ühise kogumiku? Kui oled, siis saada mulle oma luuletusi ja ma panen need kaante vahele! **MERLE HUNT**, Vilina k., Laiuse sjsk, Jõgevamaa 48404.

Hei! Tahaksin leida 12 -13aastast kirjasõpra. Mu hobid on korvpall, ujumine jt. Mu lemmikvärvid on roheline ning must. **MARIS VAINO**, Vatla sjsk, Hanila v, Lääne mk. 90103.

Tšau, kõik poisid Eestimaal! Mina olen 11aastane Kadi, sooviksin leida 11-13 a. poisist kirjasõpra. **KADI LEHISMETS,** Tiigi 1 - 16, Voka, Ida-Virumaa 41701.

Tere! Olen 13aastane Annika. Minu huvideks on tantsimine, sport, laul, astroloogia, ufoloogia, numeroloogia jms. Käis käsitöö- ja keraamikaringis ja laulukooris. Lauljatest meeldivad Britney Spears ja Christina Aguilera. Olen sündinud Veevalaja tähtkujus. Ootan kirju 12-14aastastelt poistelt ja tüdrukutelt üle Eestimaa. Kirjas soovin leida fotot! **ANNIKA ÕEPA,** Pikajala 2, Palivere, Läänemaa 90802.

Tšau, kõik 11 - 13aastased tüdrukud! Olen 11aastane Polina ehk lihtsalt Poll. Soovin leida kirjasõpra, oleks tore kui mõnest teisest linnast. Õpin klaverit ja käin nahkehistööringis. Kogun telefonikaarte ja kuule. Mulle meeldib kaua magada, joosta, joonistada, meisterdada ja palju muud. Noh, eks

ka nats laulda... **POLINA PALO,** Sõpruse pst 208 - 72, Tallinn 13 416.

Hei, kõik 11 - 12aastased poisid ja tüdrukud, nüüd palun silmad siia, sest teie kirju ootab 11aastane röömsameelne blond plika, kellele meeldib Backstreet Boys. Mu lemmiktegevus on peopidamine. Olen sündinud Kaalude tähtkujus ja seepärast vahel natsa tujukas. NB! Tahaksin esimesest kirjast pildi leida. **ELERI TOOVER,** Anne 53 - 36, Tartu 50706.

Tere! Minu nimi on Helle. Olen 10aastane, lõpetasin III klassi. Loen väga palju, lemmikraamatuks on "Sala-aed". Kogun loomapilte ja teokarpe. Mind huvitab laulmine, tantsimine ja viiulimäng (mida ma kahjuks õppida ei saa). Otsin kirjasõpra vanuses 10 - 14. **HELLE MELIS,** Kruusimaa t., Kibuna k., Kernu vald, Harjumaa, tel 67 17 104.

Tere! Ma sooviksin endale kirjasõpra vanuses 8 - 10 a. Ise olen 9. Kui on,

siis palun saada mulle ka oma pilt! **LIISA LÄNS,** Õie 27 - 3, Tallinn 11615.

Hei, kõik poisid ja tüdrukud igas vanuses! Olen 12aastane röömsameelne plika, käin kergejõustikus ja mulle meeldib rattaga sõita. Kui saad, võid ka pildi saata. Vastan kõigile kirjadele. **KAISA TILGA,** Riia 64 - 1, Tartu 50406.

Hei! Olen 11aastane lõbus tüdruk ja sooviksin leida kirjasõpru vanuses 11 - 14. Ma kogun kleepse ja ehteid. Mulle meeldib laulda ja joonistada. **HELEN JANSEN,** Kabeli 20, Kärkla, Hiiumaa 92413.

Tere! Minu nimi on Doris. Olen 8aastane tüdruk. Soovin endale kirjasõbraks 8 - 10aastast tüdrukut. Mul on kodus küülik nimega Külli. Mulle meeldib ratsutada, rattaga sõita ja Spice Girls kuulata. **DORIS MEIGAS,** Niidu tee 1 - 2, Püünsi k., Viimsi vald, Harjumaa.

Järjehoidja

Kas tead, et kirjastus ILO tegi sel kevadel algust uue raamatusarja avaldamisega? Selle sarja nimi on LAPSE ILO.

Esimene raamat on mõeldud neile, kes tahavad arutamist mõnusasti ja igavust tundmata selgeks saada.

Kui numbrid ära tüütavad, siis võib su väikevend või õde meelt lahutada näiteks piltide värvimisega. Ega seegi alguses lihtne ole – ikka kipub mõni sigrimigri-kriips üle äärejoone minema. Aga selle üle naerda ei maksa – niiviisi oleme me kõik kord alustanud... Harjutamine teeb meistriks!

"Oh neid lapsi!" valmistab lugemisrõõmu nii lastele kui isadele-emadele. Sellesse raamatusse on nimelt kirja pandud lasteaiaste teraseid ütlemisi – umbes selliseid, nagu olid meie lugejate põnnipõlvemeenutused. Võib-olla pisipõnnid ise ei taipagi, mis siin naljakat on?

...

3aastane Martin ehitab klotsinurgas.

KASVATAJA: Mida sa ehitad?

MARTIN: Majandust, ikka majandust!

...

4AASTANE JOOSEP: Vanaema, kas pensionär ja miljonär on samad?

...

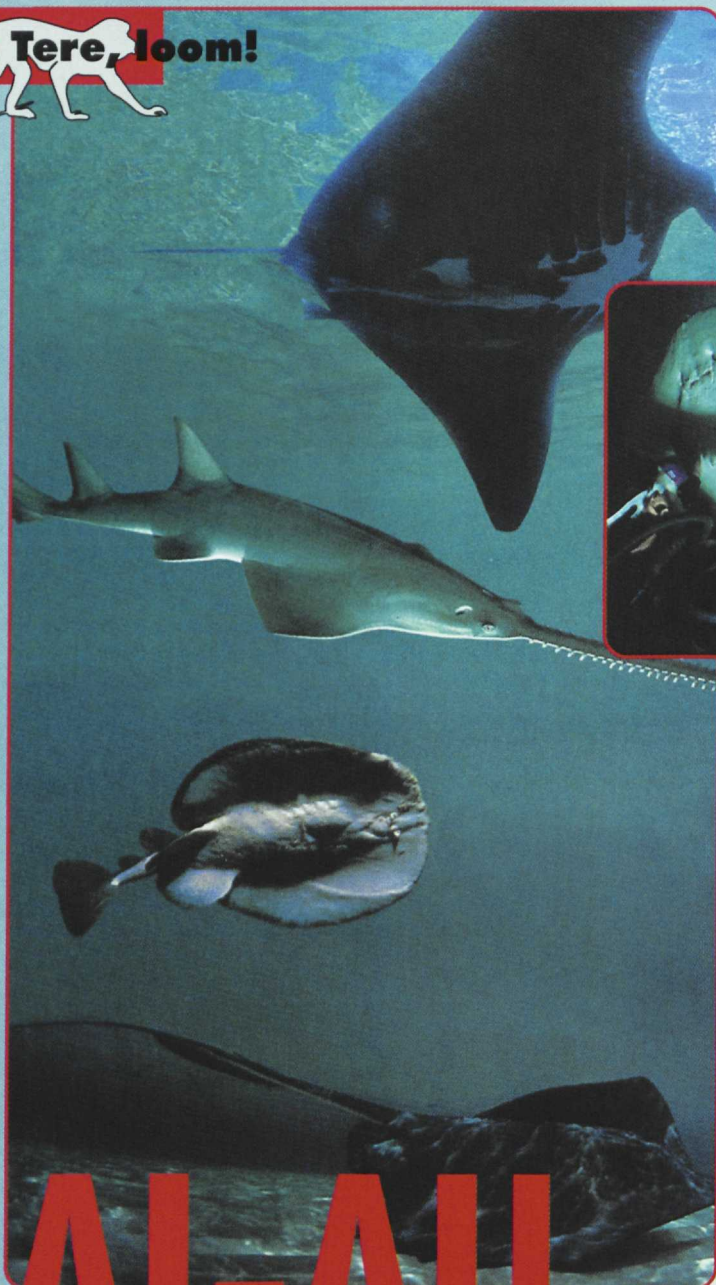
KASVATAJA: Läheme saali vabariigi sünnipäeva tähistama!

5AASTANE MADIS: Kas vabariik on juba saalis?

Jutte ja värsse igaks elujuhtumiks leiab mahukast kogumikust "Ema, palun loe mulle!", mida tegelikult need lapsed, kellel tähed juba selged, võivad ka ise vabalt lugeda. Raamat on abiks emadele ja suurematele lastele, kellel on kena komme pere pesamunadele unejutte lugeda, ja ka neile, kes tahaksid kooli- või lasteaiapeol esineda. Esindatud on enamjagu praegustest eesti lastekirjanikest ja ka hulk välisautoreid. Kogumiku koostas **Leelo Tungla**.

Tere, loom!

AI-AI! MITTE HAI, VAID RAI!

Tänapäeval tuntakse 450 liiki raisid, kellest paljud erinevad omavahel sedavõrd, et vaevalt nad üksteist sugulasteks peaksid. Isegi "lauakombed" on igal raiseltsil erinevad: näiteks meresarviklased haaravad oma saagist kinni eriliste peauimedega (mille kuju tõttu neid sarviklasteks kutsutaksegi), elektriraid uimastavad või tapavad oma suupiste elektrilöögiga, mille tugevus võib ulatuda 60 voldini,

saagraid, kes armastavad pugida väikesi põhjaloomi, kaevavad oma ninasaagi labidana kasutades maiuspalad mudast välja. Astelrail on aga toiduhankimise tarbeks ühe haruga kahvel – terav astel, mis asub saba ülaosas ja mille torkega võib suurem astelrai läbistada ka kõige paksemat nahka. Troopilised astelraid on oma pistodaga tapnud isegi inimesi, kes neid pahaaimamatult on rannaäärses

vees ärritanud... Nimelt paiknevad nende raide astla alaosas mürki eritavad rakud. Kõige ohtlikumaks peetakse austraalia hiid-astelraid, kelle pikkus võib ulatuda 4, 5 meetrini ja kelle "pistoda" on 30 cm pikkune. Railaste hulgas leidub ka mageveekalu, ning Ekvadori ja Boliivia selvades elavad indiaani suguharud pruugivad nende hambulisi astlaid nooleotstena.

Erinevalt haidest, pole ühelgi raiseltsi liikmel teravaid žiletitaolisi hambaid – raide kikumad on kas ogakujulised või ümarad.

Hiid-sarvikrai, kes lehvib vees nagu hiigelnaise pearätik, võib kaaluda terve tonni ja kasvada üle kuue meetri laiuseks. Oma pahareti-nimest hoolimata on ta üpris rahumeelne kala, kes pruugib toiduks ainult planktonit ja väikesi kalu.

Kui sarvikraid liiguvad vees justkui tantsides või hõljudes, siis kotkasraid lausa lendavad, lehvitades oma suuri uimi nagu tiibu. Uus-Meremaa vetes elutsevad 1, 2 meetri pikkused elektriraid, keda kutsutakse pimenarkideks – nende silmad on täielikult nahaga kaetud ja liikumisest need kalad lugu ei pea – kogu elu veedavad nad kuni poole meetri sügavuses põhjamudas lesides.

Logardrailased veedavad samuti oma elupäevad merepõhja lähedal. Söögipoolisest nad seal puudust ei tunne, kuna toiduga nad ei pirtsuta – logardrailaste menüü koosneb koorikloomadest, väikesest kaladest ja limustest. Oma nime on logardrailased saanud seetõttu, et nad liiguvad aegamisi ja uimaselt ning neil saab ka pikaldane kalamees lausa sabast kinni haarata. Kujult meenutavad logardrailased isevärki keelpille – ameeriklased kutsuvad neid kitarrikaladeks, prantslased meriviuliteks ja austraallased bandžokaladeks.

Mõned raid paljunevad veepõhjale kapsliga ümbritsetud mune munedes, mõned aga maime "sünnitades".

Raide hulgas on nii süva- kui madalaveeasukaid. Neid leidub kõikjal – nii troopikas kui mõõdukalt soojaveelistes paikades ning ka Arktikas ja Antarktikas. Väga paljude railaste liha on söödav, mõne (näiteks Schlegeli logardrai) oma aga peetakse hinnaliseks delikatessiks.

Teadlased kinnitavad, et raid on maailma meredes tegutsenud tervelt 200 miljonit aastat.

Anna ja Loona Pärnakivi Tartust leiutasid oma eesti imekella. Roheline osuti on lühike, kuid näitab minuteid. Sinine seier näitab tunde. Kollane osuti näitab, mis ajaks on kell helisema pandud.

Kellal on ka pisike elektrooniline näit. Kui kell tiriseb hommikul kell 9, siis tõuseb ka Eesti lipp – kuid ainult hommikul. Lipp langetatakse kell 21 õhtul. Kui on mõni tähtis sündmus, siis saab selle kella mälu panna ja tähtsa päeva hommikul mängib kell: "Mu isamaa, mu õnn ja rõõm".

gaüks meist on täheldanud, et mida tühjem on köht, seda kuumem on supp. Mats-Joonas Kulla Laevast leiutas selle tarvis superlusika. Lusikas jahutab supi ise ära, nii ei pea supile peale puhuma.

Need pered, kus kardetakse nuga söövale lapsele pihku anda, on mõeldud laserkahvel. Selles on laser, millega saab liha, kartulit ja muid toiduaineid lõigata.

Mõnused auhinnad
REKATOLT nendele,
kes mõtlevad
5. JUULIKS
VÄLJA PARIMAD
LEGO-REKLAAMID.

LEGO

LEGO esindaja Eestis:
AS Rekato

Lihtsa, kuid tegusa leiutise saatis keegi toime-
tusse anonüümselt. (NB! Kirjutage alati oma
andmed tööde taha, sest hajameelsus
võib pahatihti autori auhinnast ilma jätta.)
Huulte värvimise pitsat vääraks igatahes
patenti! Tempel võib olla isevärvuv või koos
padjaga. Kosmeetikute tööd kiirendab
leiutis sajakordselt, aga ka kodune
huultemeikimine muutub muga-
vaks – ainult üks vajutus ja ongi
suu värvitud!

Teemari
Loonet Kohila
vallast leiutas
meigimasina.
Siit saab valida soo-
vitatud värvid jms.
Elektroonilised käed
teevad kõik vajaliku.
Juhtimiskeskus ja
arvuti.

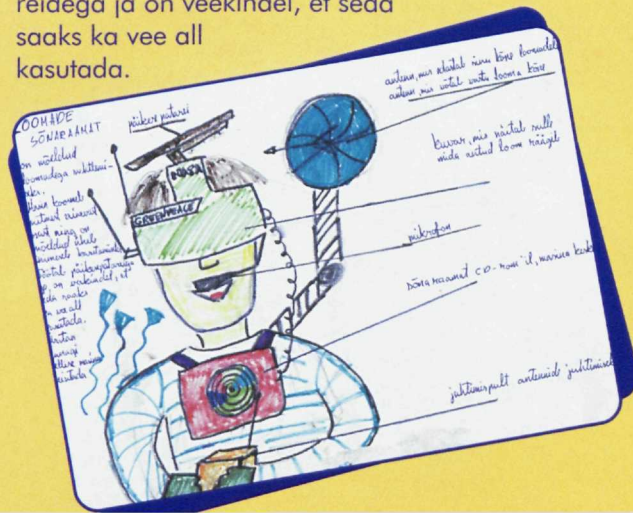
Raha sisestatakse
väljapool asuvasse
kasti.

Kabiin on oranži
värv.

Autor arvab:
"Minu meelest võiks
selline masin olla igal täna-
val – umbes nagu telefoniautomaat."

Roland Laos Karksi-Nuiast arvab, et väärt leiutis
oleks loomade sõnaraamat. See on mõeldud
loomadega suhtlemiseks. Masin koosneb
mitmest erinevast osadest ja on mõeldud kasu-
tamiseks ühele inimesele. Töötab päikesepata-
reidega ja on veekindel, et seda
saaks ka vee all
kasutada.

UUS JA ERILINE
PROOVI, KUI MAITSEV!

MR. KÕHURÕÖMU

LASTEINE

KIIREMATELE
OSTJATELE KINGITUS

Esimesed Nehatu uue lasteine ostjad saavad kingituseks toreida Fanta pildimängu.

MR. KÕHURÕÖMU
VÄRVIMISAUHIND.

Lasteine pakendil oleva Mr. Kõhurõõmu tagakülg on värvimata. Värvise 12 Mr. Kõhurõõmu, vii need kuni 1. septembrini (kaasa arvatud) mõnda Nehatu toitlustuskohta ning saad auhinnaks tasuta lasteine ja Fanta pildimängu!

NEHATU

Coca-Cola®

